

จินตภาพในสภาวะภายในจิตใต้สำนึก

SUBCONSCIONS IMAGE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหัตถ์สุทรปริญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2560

KMITL-2017-AR-M-005-012

จินตภาพในสภาวะภายในจิตใต้สำนึก

SUBCONSCIONS IMAGE

เจน ศรีเจริญศักดิ์
JANE SRIJAROENSAK

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2560

KMITL-2017-AR-M-005-012

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SUBCONSCIONS IMAGE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMEN FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2017

KMITL-2017-AR-M-005-012

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2017

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ จินตภาพในสภาวะภายในจิตใต้สำนึก
SUBCONSCIONS IMAGE
นักศึกษา นางสาวเจน ศรีเจริญศักดิ์
รหัสประจำตัว 57602043
ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา ทักษะศิลป์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม -

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนเสนี	
รองศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี	
ดร.ดลฤทัย ชลอมรักษ์	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 16 มิถุนายน 2560 เวลา 10.00 น.
สถานที่สอบ ภาควิชาศิลปกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเชฐ โสวิทย์สกุล)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่ 11 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

หัวข้อวิทยานิพนธ์	จินตภาพในสภาวะภายในจิตใจสำนึก
นักศึกษา	เจน ศรีเจริญศักดิ์
รหัสประจำตัว	57602043
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์
พ.ศ.	2560
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ. กัญจนา คำโสภี

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้ามีความสนใจศิลปะนามธรรมที่มุ่งไปที่การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกที่จับพัตัน ผ่านสีตันและสีแปร่งจึงได้ทดลองทำงานจิตรกรรมแนวนี้นี้ ข้าพเจ้าใช้ความงามของทัศนธาตุมาเสนอเรื่องราวของอารมณ์และความรู้สึก การที่คนเรามีอารมณ์ด้านต่าง ๆ แล้วแต่บุคคลที่จะมีอารมณ์แบบไหนที่ชัดเจนมากกว่ากัน ศิลปะสมัยใหม่เป็นยุคสมัยที่มีความหลากหลายของรูปแบบและแนวความคิด ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของพัฒนาการที่ชัดเจนคือการคลี่คลายไปสู่ลักษณะของศิลปะนามธรรม ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นสองแนวทางใหญ่ ๆ คือ การคลี่คลายไปสู่ลักษณะนามธรรมแบบเรขาคณิต และนามธรรมรูปทรงอิสระ สามารถปลดปล่อยอารมณ์ได้อย่างตรงไปตรงมา หลังจากผลงานสำเร็จข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าระหว่างทำงานนั้นการเกิดความจับพัตันของทัศนธาตุที่เกิดจากอารมณ์ ความรู้สึก จากนั้นจึงนำผลงานจิตรกรรมมาขยายด้วยกระบวนการภาพพิมพ์ แต่ในทางกลับกันนั้น วิธีการมันเกิดความย้อนแย้งทางรูปแบบและอารมณ์ที่แสดงออกมา ทำให้ความหมายอารมณ์ในทัศนธาตุถูกเปลี่ยนความรู้สึกจากเดิม ด้วยกระบวนการในเทคนิคภาพพิมพ์ ซึ่งลดทอนความจับพัตันอารมณ์ที่เกิดขึ้นในงานจิตรกรรม สิ่งเหล่านี้ได้ผ่านการบวนการทางความคิดและไตร่ตรองสิ่งที่เกิดจากอารมณ์ความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	Subconscions Image
Student	Jane Srijaroensak
Student ID	57602043
Degree	Master of Fine Arts
Program	Visual Arts
Year	2017
Thesis Advisor	Asst.Prof.Kunjana Dumsopee

ABSTRACT

I am interested in abstract art that uses color and quick brush strokes to express the emotions in the art. In my art, I use visual elements to expression. Modern art has a vast variety of methods and concepts that shows a clear trend of development, which is a breakthrough in the nature of abstract art. This can be divide into two major approaches: geometry and free from. After the completion of the work, I noticed that the visual elements of the art come from my emotions. I'm bringing that to paint making process but on the other hand it is a way of counteracting the style and emotion that is expressed. The meaning of emotions in the visual elements was changed from the original with the technical process. Impressionism. Which dramatically alleviates the emotion that occurs in mental works. These thing have gone through the process of thinking, as a result of the emotions that arise.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “จินตภาพในสภาวะภายในจิตใจสำนึก” วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความเมตตาจากอาจารย์ที่ปรึกษา รศ.กัญญา คำโสภิ ผู้ที่มีความตั้งใจให้ความรู้ ประสบการณ์ และโอกาสที่สำคัญแก่ข้าพเจ้า และขอขอบคุณ กองทุนส่งเสริมการศึกษาศึกษาการสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” ที่ได้มอบทุนให้แก่ข้าพเจ้า และขอบคุณที่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ รวมไปถึงคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การอบรม สั่งสอนมาโดยตลอด หากแม้ศิลปนิพนธ์นี้ยังคงมีประโยชน์อย่างที่ข้าพเจ้าคาดหวัง ขอขอบคุณ ความดีงามทุกอย่างให้คณาจารย์ ที่คอยอบรมสั่งสอน สนับสนุนชี้แนะแก่ข้าพเจ้า

เจน ศรีเจริญศักดิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญภาพประกอบ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
ขอบเขตของโครงการ.....	2
วิธีการศึกษา.....	2
แหล่งข้อมูล.....	3
บทที่ 2 ที่มาและความสร้างสรรค์.....	4
อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากการสร้างสรรค์.....	4
เนื้อหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์.....	4
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม.....	10
แนวความคิดสร้างสรรค์.....	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	22
การหาข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	22
การสร้างภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง.....	22
กระบวนการสร้างงาน.....	40
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	61
การสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม.....	61
วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	63
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ.....	71

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 บทสรุป.....	75
ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	76
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก.....	78
ประวัติผู้เขียน.....	85

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 โครงสร้างบุคลิกภาพตามทัศนยะของกลุ่มจิตวิเคราะห์.....	9
2.2 Joan Miro.....	14
2.3 Harlequin's carnival.....	15
2.4 Maternity.....	16
2.5 Blue II.....	16
2.6 Hans Hartung.....	17
2.7 T1963-R6.....	19
2.8 T-1947-25.....	19
2.9 T1981-421.....	20
3.1 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1.....	23
3.2 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 2.....	23
3.3 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 3.....	23
3.4 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 4.....	24
3.5 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 5.....	24
3.6 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 1.....	25
3.7 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2.....	25
3.8 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 3.....	26
3.9 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 4.....	26
3.10 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 1.....	27
3.11 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 2.....	27
3.12 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 3.....	28
3.13 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 4.....	28
3.14 ภาพร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 1.....	29
3.15 ภาพร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 2.....	29
3.16 ภาพร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 3.....	30
3.17 ภาพร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 4.....	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.18 ภาพร่างชุดที่ 5 ชั้นที่ 1.....	31
3.19 ภาพร่างชุดที่ 5 ชั้นที่ 2.....	31
3.20 ภาพร่างชุดที่ 5 ชั้นที่ 3.....	32
3.21 ภาพร่างชุดที่ 5 ชั้นที่ 4.....	32
3.22 ภาพร่างชุดที่ 6 ชั้นที่ 1.....	33
3.23 ภาพร่างชุดที่ 6 ชั้นที่ 2.....	33
3.24 ภาพร่างชุดที่ 6 ชั้นที่ 3.....	34
3.25 ภาพร่างชุดที่ 6 ชั้นที่ 4.....	34
3.26 ภาพร่างที่นำสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ 1.....	37
3.27 ภาพร่างที่นำสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ 2.....	37
3.28 ภาพร่างที่นำสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ 3.....	38
3.29 ภาพร่างที่นำสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ 4.....	38
3.30 ภาพร่างที่นำสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ 5.....	39
3.31 ภาพร่างที่นำสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ 6.....	39
3.32 อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ภาพร่าง.....	40
3.33 อุปกรณ์ในการเขียนเพลท.....	41
3.34 อุปกรณ์กระบวนการพิมพ์.....	41
3.35 ทูช.....	41
3.36 เกรียง.....	42
3.37 พู่กันขนกระต่าย, แปรง.....	42
3.38 ฟองน้ำ.....	42
3.39 สาธู.....	43
3.40 ผงทาวคัม.....	43
3.41 ผงแมกนีเซียมไลต์คาร์บอนเนต.....	43
3.42 กาวกระดิน.....	44
3.43 กรดฟอสฟอริก.....	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.44 จารบี.....	44
3.45 แท่นพิมพ์งานและแผ่น P.V.C.	45
3.46 หมึกสำหรับพิมพ์ลิโธกราฟ.....	45
3.47 กระดาษรูป.....	45
3.48 อุปกรณ์สกรีนในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	46
3.49 สีสกรีนที่ผสมแล้ว.....	46
3.50 นำกาวกระดึนใส่กะละมัง.....	47
3.51 แซ่กาวทิ้งไว้ 1 คืน.....	47
3.52 การต้มกาวกระดึน.....	47
3.53 ผสมกาวกรด.....	48
3.54 การล้างเพลท.....	49
3.55 ระบายเพลท.....	49
3.56 การกั้นกาวบริสุทธิ์.....	50
3.57 การเขียนแม่พิมพ์.....	50
3.58 การเขียนทูล.....	51
3.59 อัตราส่วนกาวกรด.....	51
3.60 การกั้ดกรด.....	52
3.61 การเตรียมการพิมพ์งาน.....	53
3.62 ทดสอบสี.....	53
3.63 ขั้นตอนก่อนพิมพ์งาน.....	54
3.64 การล้างหน้าเพลทก่อนพิมพ์งาน.....	54
3.65 การกลิ้งหมึกพิมพ์.....	55
3.66 การวางกระดาษพิมพ์งาน.....	56
3.67 การตากงาน.....	56
3.68 การปาดกาวอัด.....	58
3.69 แบบกระดาษไข.....	58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.70 การฉายแสง.....	59
4.1 ภาพวิเคราะห์รูปทรงผลงานชิ้นที่ 2.....	63
4.2 ภาพวิเคราะห์สีผลงานชิ้นที่ 2.....	64
4.3 ภาพวิเคราะห์เส้นผลงานชิ้นที่ 2.....	65
4.4 ภาพวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 2.....	66
4.5 ภาพวิเคราะห์รูปทรงผลงานชิ้นที่ 6.....	67
4.6 ภาพวิเคราะห์สีผลงานชิ้นที่ 6.....	68
4.7 ภาพวิเคราะห์เส้นผลงานชิ้นที่ 6.....	69
4.8 ภาพวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 6.....	70
4.9 ภาพวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบชิ้นที่ 2.....	71
4.10 ภาพวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบชิ้นที่ 6.....	73

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้านำทัศนธาตุมาสร้างสรรค์ผลงานให้เกิดความงามในรูปแบบเฉพาะตัว โดยเสนอเรื่องราวของอารมณ์ และความรู้สึกด้านต่าง ๆ ของข้าพเจ้า ประสบการณ์ที่เข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้า เรื่องราว เหตุการณ์ สถานการณ์ การพบปะพูดคุย สิ่งเหล่านี้สร้างสมประสบการณ์ชีวิตให้แก่ตัวของข้าพเจ้า มันเป็นที่ทำให้เราได้รับรู้อารมณ์และความรู้สึก การเรียนรู้ การทำความเข้าใจในหลาย ๆ อย่าง ทำให้มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตส่วนหนึ่งของประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้รับ สามารถสร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ โดยมีการจัดวางองค์ประกอบผลงานให้มีความน่าสนใจ แสดงให้เห็นความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ผ่านทาง เส้น สี จุด พื้นผิว น้ำหนัก เพื่อให้เกิดความรู้สึกบางอย่างที่ก่อให้เกิดเป็นความงามในตัวของมันเอง

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า คือ เป็นเป็นการค้นหา ทำความเข้าใจในความต้องการจากส่วนลึกภายในจิตใจของข้าพเจ้า ซึ่งสามารถแยกความรู้สึก นึกคิด การควบคุมอารมณ์ และจิตใจ

การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกผ่านสีแปร่งไปตามจังหวะ และอารมณ์ในความรู้สึกตอนนั้น การเลือกใช้สีเป็นการสิ่งข้าพเจ้าได้คัดกรองความรู้สึกที่ได้ถ่ายทอดออกมา มันเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกที่อยู่ข้างใน (ในบางครั้ง บางเวลา) ความรู้สึกที่อัดอัด หรือความรู้สึกที่ข้าพเจ้า ไม่สามารถถ่ายทอดผ่านคำพูดออกมา ความรู้สึกที่มันอยู่ภายในจิตใจ ไม่ว่าจะเป็สิ่งที่ข้าพเจ้ามีความสุข หรือข้าพเจ้ามีความทุกข์ใจ การที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานผลงานด้วยสีแปร่ง พื้นผิวของสีแปร่งที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ออกมา ข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้มีการปลดปล่อยมันออกไป ข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบนี้ เพราะมันเป็นความรู้สึกที่ข้าพเจ้าได้แสดงถ่ายทอดออกมาจากอารมณ์และความรู้สึกบางอย่างที่มันไม่สามารถควบคุมได้ ส่วนผลงานสร้างสรรค์ที่ข้าพเจ้าสามารถควบคุมอารมณ์และความรู้สึกนั้น ข้าพเจ้านำเส้น จุด มาสร้างสรรค์ให้มันเกิดเป็นหลักการผ่านกระบวนการกลั่นกรอง นึกคิด วิเคราะห์ เส้นที่เกิดจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง แล้วเกิดเป็นเส้นตรงที่ต่อ ๆ กัน มีโครงสร้างใหญ่ เล็ก ผสมกันไปตามสีแปร่งที่ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมมันได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น จุด เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าควบคุมทิศทาง การเคลื่อนไหวไปแบบต่อเนื่อง จากแกนภายในสู่ภายนอก เป็นการกระจายที่กำหนดขอบเขต ในขณะที่เดียวกันเราก็สามารถควบคุมอารมณ์ของเราได้ด้วยสติ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อแสดงให้เห็นถึงรูปแบบของนามธรรม
2. เพื่อแสดงอารมณ์ในการใช้สี เพื่อบ่งบอกความรู้สึก
3. เพื่อแสดงรูปแบบของผลงานเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ผลงานสร้างสรรค์จากความเป็นตัวตนของข้าพเจ้าโดยเสนอเรื่องราวของอารมณ์ และความรู้สึกของข้าพเจ้าในด้านต่าง ๆ ประสบการณ์ที่เข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้า เรื่องราว เหตุการณ์ สถานการณ์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มาสร้างสรรค์ผลงาน
2. แนวทางการสร้างสรรค์เป็นแนวงานแบบนามธรรม (Abstract)
3. ผลงานสร้างสรรค์โดยเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)
4. จำนวนผลงานมีทั้งหมด 6 ชิ้น

1.4 วิธีการศึกษา

1. ค้นคว้าข้อมูลจากเนื้อหาที่ข้าพเจ้าสนใจ รวมทั้งแนวความคิด วิธีการที่น่าสนใจ และศึกษาผลงานของศิลปินที่มีแนวทางที่สอดคล้องกันและเทคนิคการทำงานในทิศทางเดียวกัน
2. รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสร้างสรรค์ผลงานตามแนวความคิด และแรงบันดาลใจตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ ตามความรู้สึกนึกคิดในทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้า
3. ร่างแบบร่างละเอียดปฏิบัติงานสร้างสรรค์ผลงานจริงเพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 แหล่งข้อมูล

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความ หนังสือ
2. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่น่าสนใจจากอินเทอร์เน็ต
3. ศึกษาค้นคว้าจากศิลปินที่ชื่นชอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

2.1 อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากการสร้างสรรค์

ส่วนประกอบหนึ่งซึ่ง มีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ การค้นหาข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน ข้อมูลที่ข้าพเจ้าใช้ได้มาทั้งจากประสบการณ์จริงได้มาจากการค้นคว้าหรือมาจากลักษณะอื่น ๆ จากแนวคิดที่ว่า ศิลปะ คือ หนทางแห่งการปลดปล่อย อารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ตามความต้องการของแต่ละคน เด็กก็เช่นกัน พวกเขาต้องการ สิทธิ ความอิสระและเสรีที่จะแสดงออกซึ่งความต้องการของเขาอย่างมีความสุข เช่นเดียวกับส่วนใหญ่มื้อเมื่อมีอาการป่วยก็ต้องมีการรักษา โดยทั่วไป ศิลปะจะใช้ในการรักษาสำหรับบางสิ่งบางอย่าง มักจะเป็นวิธีที่จะบรรเทาสภาพอารมณ์หนึ่งหรือจิต เป็นอยู่ที่ดี การรักษาด้วยการแสดงออกทางศิลปะไม่จำเป็นต้องนำมาใช้เป็นเพียงการรักษาแม้ว่า มันสามารถใช้ในการบรรเทาความเครียดหรือความตึงเครียด หรือสามารถนำมาใช้เป็นรูปแบบของการ ค้นหาตัวเอง ข้าพเจ้าได้ทดลองงานมาหลากหลายรูปแบบ จนกระทั่ง ข้าพเจ้าได้ใช้การสร้างงาน จิตรกรรมรูปแบบนามธรรมแต่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจริง ๆ มิใช่จิตรกรรม แต่เป็นการ สร้างสรรค์ผลงานด้วยกระบวนการภาพพิมพ์ (Lithograph) การทดลองสร้างสรรค์ผลงานใน รูปแบบดังกล่าวมานี้ เรื่องราวสร้างสิ่งแวดล้อมที่ตัวข้าพเจ้าได้พบเจอ ที่ส่งผลอารมณ์ความรู้สึกของ ตัวข้าพเจ้า ในงานรูปแบบนามธรรม จึงเป็นผลงานในชุดปัจจุบัน

2.2 เนื้อหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์

ความสำคัญของจิตวิทยา

จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ ดังนั้นผู้ศึกษาวิชาจิตวิทยาจึงสามารถ นำเอาความรู้ไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นครอบครัวและ สถานที่ทำงาน ตลอดจนมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะหลักการทางจิตวิทยาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับงานต่าง ๆ มากมาย ความสำคัญและคุณค่าของวิชาจิตวิทยา เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. จิตวิทยาช่วยให้ผู้ศึกษาเกิดความเข้าใจตนเอง โดยธรรมชาติของมนุษย์นั้น มักให้ความสนใจตนเองมากกว่าผู้อื่นและอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับตนเอง การศึกษาจิตวิทยาซึ่งให้คำตอบเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ จึงช่วยให้ผู้ศึกษานำไปเปรียบเทียบกับตนเองและเกิดความเข้าใจตนเองไปด้วย นอกจากนี้ยังช่วยให้มนุษย์รู้จักยอมรับตนเองและได้แนวทางในการจัดการกับตนเองอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่นอาจเป็นการปรับตัว พัฒนาการ หรือเลือกเส้นทางชีวิตที่เหมาะสมกับตนเอง เป็นต้น

2. จิตวิทยาช่วยให้ผู้ศึกษาเกิดความเข้าใจผู้อื่น ศาสตร์ทางจิตวิทยาซึ่งเป็นข้อสรุปธรรมชาติพฤติกรรมของคนส่วนใหญ่ นอกจากช่วยให้ผู้ศึกษาเกิดความเข้าใจ พฤติกรรมของบุคคลทั่วไปแล้ว ยังเป็นแนวทางให้เข้าใจพฤติกรรมของผู้ที่อยู่แวดล้อมด้วยอันอาจจะเป็นบุคคลในครอบครัว กลุ่มเพื่อน กลุ่มบุคคลภายนอก ความเข้าใจดังกล่าวส่งผลให้เกิดการยอมรับในข้อดีข้อจำกัดของกันและกัน ช่วยให้มีการปรับตัวเข้าหากัน และยังช่วยการจัดวางตัวบุคคล ให้เหมาะสมกับงานหรือการเรียน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดีมากขึ้น

3. จิตวิทยาช่วยให้ได้แนวทางในการวางกฎเกณฑ์ทางสังคม เช่น กฎหมายบ้านเมืองระเบียบปฏิบัติบางประการ มักเกิดขึ้นหรือถูกยกวางขึ้น โดยอาศัยพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติพฤติกรรมของมนุษย์ ตัวอย่างเช่น จิตวิทยาที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องความต้องการ การยอมรับ ความต้องการสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคของคน ส่งผลให้เกิดกฎหมายว่าด้วยสิทธิมนุษยชน หรือการจัดให้มีวันเด็กแห่งชาติ ปีสากลสำหรับผู้สูงอายุ หรือเกิดองค์กรบางลักษณะที่ทำงานในด้านการให้โอกาสที่เท่าเทียมกันสำหรับบุคคลบางกลุ่ม หรือสำหรับผู้ด้อยโอกาสบางประเภท หรือแม้แต่การจัดให้มีการแข่งขันกีฬานานาชาติสำหรับคนพิการ ก็จัดเป็นส่วนหนึ่งของการนำความรู้เรื่องจิตวิทยาสำหรับผู้มีลักษณะพิเศษมาเป็นแนวทางปฏิบัติบางประการทางสังคม นอกจากนั้น จิตวิทยายังมีผลต่อ กฎหมายว่าด้วยการพิจารณาความผิดทางกฎหมายบางลักษณะโดยมีการนำสามัญสำนึกมาร่วมพิจารณาความผิดของบุคคล เช่น กฎหมายว่าด้วยการกระทำ ความผิดของผู้เยาว์ หรือผู้ที่มีสุขภาพจิตบกพร่องที่กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือโดยเพราะความผิดปกติทางจิตใจ ซึ่งจิตวิทยาจะช่วยให้ผู้ศึกษา เกิดความเข้าใจความผิดปกติดัง ๆ เหล่านี้ได้มากกว่าศาสตร์สาขาอื่น ช่วยให้การพิจารณาคดีหรือการวางเกณฑ์ทางสังคม เป็นไปอย่าง สมเหตุสมผลมากขึ้น

4. จิตวิทยาช่วยบรรเทาปัญหาพฤติกรรม และปัญหาสังคม ความรู้ทางจิตวิทยาในบางแง่มุมช่วยให้ผู้ศึกษาเกิดความเข้าใจในอิทธิพลของสิ่งเร้า และสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการหล่อหลอมบุคลิกภาพบางลักษณะ เช่น ลักษณะความเป็นผู้หญิง ลักษณะความเป็นผู้ชาย ลักษณะผิดเพี้ยนบางประการ รวมไปถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนบางประเภท รายการโทรทัศน์บางลักษณะที่ส่งผลให้เด็ก

เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวอยากทำลาย หรือเกิดความเชื่อที่ผิด หรือเกิดการลอกเรียนแบบอันไม่เหมาะสม ซึ่งมีผลกระทบต่อการกระทำในเชิงลบ ฯลฯ เป็นต้น จากความเข้าใจดังกล่าวนี้นำไปสู่การคัดเลือกรร สิ่งที่น่าเสนอเนื้อหาทางสื่อมวลชนให้เป็นไปทางสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมของเด็กและผู้ใหญ่ในสังคมอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ จากคำอธิบายของจิตวิทยาในเรื่องของเจตคติของบิดามารดาบางประการที่ส่งผลให้เด็กมีลักษณะลักษณะ ก็อาจจะเป็นแนวคิดแก่บิดามารดาในการปรับพฤติกรรมการเลี้ยงดูเพื่อให้เด็กเจริญเติบโตอย่างเหมาะสมต่อไป อันนับเป็นการบรรเทาปัญหาพฤติกรรมและปัญหาสังคมไปได้บ้าง

5. จิตวิทยาช่วยส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต ความรู้ทางจิตวิทยาที่ว่าด้วยการเลี้ยงดูในวัยเด็กอันมีผลต่อบุคคล เมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ส่งผลให้เกิด ความพยายาม ในการสร้างรูปแบบการเลี้ยงดูที่เหมาะสมเพื่อเสริมสร้างพัฒนาคนทั้งกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เพื่อให้ได้คนดีมีประสิทธิภาพ หรือคนที่มีคุณลักษณะอันพึงปรารถนาของสังคมนั้น ๆ และจิตวิทยายังช่วยให้ผู้ศึกษารับรู้โดยเร็ว เกี่ยวกับสัญญาณเตือนภัยในพฤติกรรมผิดปกติต่าง ๆ อันนำไปสู่การแก้ปัญหาและป้องกันปัญหาพฤติกรรม รวมทั้งการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบางลักษณะที่ไม่เหมาะสมของบุคคล จึงกล่าวได้ว่า จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิต ได้อีกศาสตร์หนึ่ง (ปราณี งามสุด,ออนไลน์, 2542) [16 May 2017]

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์

ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เป็นชาวออสเตรีย เป็นคนแรกที่เห็นความสำคัญของพัฒนาการในวัยเด็ก ถือว่าเป็นรากฐานของ พัฒนาการของบุคลิกภาพ ตอนวัยผู้ใหญ่ ฟรอยด์ได้พัฒนาทฤษฎีบุคลิกภาพมาจากการศึกษาทางด้านคลินิก ฟรอยด์เชื่อความเชื่อว่า 5 ปีแรกของชีวิตมีความสำคัญมาก เป็นระยะวิกฤติของพัฒนาการ ของชีวิตบุคลิกภาพของผู้ใหญ่ มักจะเป็นผลรวมของ 5 ปีแรก ฟรอยด์เชื่อว่า บุคลิกภาพของผู้ใหญ่ ที่แตกต่างกัน ก็เนื่องจากประสบการณ์ของแต่ละคน เมื่อเวลาอยู่ในวัยเด็ก และขึ้นอยู่กับว่าเด็กแต่ละคน แก้ปัญหาของความขัดแย้งของแต่ละวัยอย่างไร ทฤษฎีของฟรอยด์มีอิทธิพลทางการ รักษาคนไข้โรคจิต วิธีการนี้เรียกว่า จิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) โดยให้คนไข้จะระบายปัญหาให้จิตแพทย์ฟัง ดังต่อไปนี้ฟรอยด์ได้แบ่งจิตของมนุษย์ออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. จิตสำนึก (Conscious)
2. จิตก่อนสำนึก (Pre-conscious)
3. จิตไร้สำนึก (Unconscious)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากระดับจิตสำนึก เป็นระดับที่ผู้แสดงพฤติกรรมทราบ และรู้ตัว ส่วนเนื้อหาของระดับ จิตก่อนสำนึก เป็นสิ่งที่จะดึงขึ้นมา อยู่ในระดับจิตสำนึก ได้ง่าย ถ้าหากมีความจำเป็นหรือต้องการ ระดับจิตไร้สำนึกเป็นระดับที่อยู่ในส่วนลึกภายในจิตใจ จะดึงขึ้นมาถึงระดับจิตสำนึกได้ยาก แต่สิ่งที่อยู่ในระดับไร้สำนึก ก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ฟรอยด์เป็นคนแรก ที่ได้ให้ความคิดเกี่ยวกับแรงผลักดันไร้สำนึก (Unconscious Drive) หรือแรงจูงใจไร้สำนึก (Unconscious Motivation) ว่าเป็นสาเหตุสำคัญของพฤติกรรม และมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของมนุษย์ ฟรอยด์ยังเชื่ออีกว่า มนุษย์เรามีสัญชาตญาณติดตัวมาแต่กำเนิด และได้แบ่งสัญชาตญาณออกเป็น 2 ชนิดคือ

- 1) สัญชาตญาณเพื่อการดำรงชีวิต (Life Instinct)
- 2) สัญชาตญาณเพื่อความตาย (Death Instinct)

สัญชาตญาณบางอย่าง จะถูกเก็บกดไว้ในจิตไร้สำนึก ฟรอยด์ได้อธิบายเกี่ยวกับสัญชาตญาณ เพื่อการดำรงชีวิตไว้อย่างละเอียด ได้ตั้งสมมติฐานว่า มนุษย์เรามีพลังงานอยู่ในตัว ตั้งแต่เกิด เรียกพลังงานนี้ว่า “Libido” เป็นพลังงานที่ทำให้คนเราอยากมีชีวิตอยู่ อยากสร้างสรรค์ และอยากจะมีความรัก มีแรงขับทางด้านเพศ หรือกามารมณ์ (Sex) เพื่อจุดเป้าหมาย คือความสุขและความพึงพอใจ (Pleasure) ซึ่งจะแสดงตัวมันเองออกมาตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในช่วงต่าง ๆ ของขั้นพัฒนาการในชีวิต ถ้าถูกเก็บกดไม่ได้แสดงออกในช่วงนั้น ๆ จะส่งผลต่อการปรับตัวที่ไม่ดีในวัยผู้ใหญ่

ระบบแห่งบุคลิกภาพ

ฟรอยด์ มีความเห็นว่า บุคลิกภาพประกอบไปด้วยระบบสำคัญ 3 ประการคือ อิค อีโก้ และซูเปอร์อีโก้

อิค (Id) เป็นแหล่งพลังงานทางจิตเบื้องต้น และเป็นที่ตั้งแห่งสัญชาตญาณ เป็นความอยากหรือค้นหาที่มีพลังแรงขับให้คนเราประกอบ

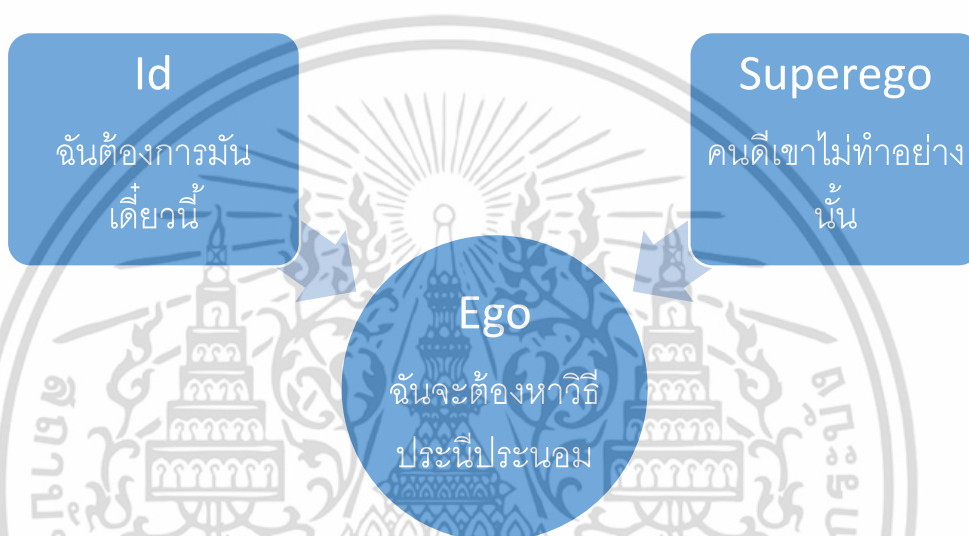
พฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้นมา อยู่ใน โลกภายใน ซึ่งมีอยู่ก่อนที่เรจะมีประสบการณ์กับโลกภายนอก เป็นพื้นฐานในการก่อบุคลิกภาพและคงติดตัวเราไปชั่วชีวิต ไม่อาจจะเปลี่ยนแปลงหรือขัดเกลาได้ ไม่มีกฎแห่งเหตุผลใด ๆ มาควบคุมอิคได้ มีแรงขับอยู่อย่างเดียว คือ มุ่งที่จะบรรลุถึงความต้องการทางสัญชาตญาณเพื่อตอบสนอง หลักแห่งความพึงพอใจ (Pleasure Principle) เมื่อใดก็ตามที่เกิดความเครียด อิค จะเต็มไปด้วยการเรียกร้อง ไม่ฟังเสียงใคร และไม่ประนีประนอมใด ๆ ทั้งนี้มันจะแสดงความต้องการทางหลักแห่งความพึงพอใจทันที

อีโก้ (Ego) เป็นส่วนของบุคลิกภาพที่ทำหน้าที่ควบคุมความต้องการจากอิด ให้แสดงออกมาในวิถีทางที่เหมาะสมเป็นที่ยอมรับในสังคม อีโก้จะเกี่ยวข้องกับโลกที่แท้จริงภายนอก ยอมรับเสียงเรียกร้องจากภายนอก เป็นส่วนของความมีเหตุผล และความเป็นปกติในจิต อีโก้อาศัย หลักแห่งความจริง (Reality principle) ซึ่งสอนให้รู้จักอดทนต่อความเครียด ไม่ยอมปล่อยให้พลังงานจนกว่าจะพบวัตถุประสงค้อันสนองความต้องการอย่างแท้จริง เช่น เมื่อหิวไม่ใช่หิวอะไรกินจะกินได้เลยทั้งหมด แต่ต้องรอจนกว่าจะได้อาหารมาก่อนจึงกิน และต้องเรียนรู้ว่าจะอะไรกินได้ อะไรกินไม่ได้ นั่นคือมีความคิดอ่าน มีการกำหนดรู้ว่าอะไรคือจริง และอะไรคือรูปหรือสิ่งไม่จริง อาจกล่าวได้ว่า อีโก้เป็นตัวกลาง ซึ่งจัดการระหว่างอิดกับโลกภายนอก ทำให้เราเป็นนายเหนือความอยาก ทำให้เราสามารถควบคุมสิ่งสิ่งแวดล้อมอันนำไปสู่ความพึงพอใจอย่างแท้จริง และการที่อีโก้ที่ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีมากน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับโอกาสที่จะเรียนรู้ วุฒิภาวะ และการรับรู้

ซูเปอร์อีโก้ (Superego) เป็นระบบที่สามแห่งบุคลิกภาพ พอจะเปรียบได้จากสิ่งที่เราเรียกกันตามปกติว่า มโนธรรม เป็นบรรทัดฐานต่าง ๆ ทางสังคมที่เราได้รับมาตั้งแต่เด็ก ซูเปอร์อีโก้เกิดขึ้นมาได้เพราะมนุษย์มีเวลาเป็นทารกนานกว่าสัตว์ใด ๆ การเป็นทารกทำให้ต้องพึ่งผู้ใหญ่ ซึ่งจะทำให้เกิดความวิตกว่าผู้ใหญ่จะหุ่ยครักตนเมื่อไรก็ได้ จึงทำให้ต้องรู้จักเอาอกเอาใจ สิ่งใดที่ผู้ใหญ่ว่าดีก็จะปฏิบัติตาม แม้ว่าจะต้องเสียสละความสำราญบางอย่างก็ยอม ต่อมาแม้ไม่มีผู้ใหญ่คอยบงการบุคคลก็ยังรู้จักห้ามความอยากของตนไว้ ดังนั้น การต้องยอมประพฤติตามผู้ใหญ่ที่สอน จึงก่อบุคลิกภาพของซูเปอร์อีโก้ขึ้น และฝังแน่นอยู่ในบุคลิกภาพของแต่ละคน ซูเปอร์อีโก้จะมี 2 ประเภทคือ อุดมคติ (Ego-Ideal) ซึ่งผู้ใหญ่สอนให้เราจำใส่ใจว่าอะไรเป็นสิ่งที่ควรหรือไม่ควร กับ ความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดี คือความรู้สึกว่าอะไรชั่วควรละเว้น (Conscience) นอกจากพ่อแม่ ซึ่งสร้างซูเปอร์อีโก้ให้เราแล้ว ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และอุดมการณ์ทางสังคม ยังมีส่วนต่อการสร้างซูเปอร์อีโก้ด้วย ทำให้เราต้องปฏิบัติตามกฎหมายและบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้ได้การยอมรับเป็นสมาชิกของสังคมนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ซูเปอร์อีโก้ เป็นหลักแห่งอุดมคติ และศีลธรรมจรรยา

การทำงานของระบบทั้งสามมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของมนุษย์ มนุษย์เกิดมาพร้อมอิด ส่วนอีโก้และซูเปอร์อีโก้เกิดขึ้นมาภายหลัง ทั้งสามระบบจะมีความเกี่ยวข้องกันเสมอ อีโก้มักปฏิบัติตัวเป็นกัณฑ์ระหว่างอิด และซูเปอร์อีโก้ ซึ่งมีลักษณะเหมือนกันประการหนึ่ง คือ ไม่คำนึงถึงเหตุผลและบิดเบือนให้ผิดแผกออกไปจากความจริง และทั้ง 2 ตัวนี้ จะเป็นปรปักษ์กันอย่างรุนแรง ทั้งซูเปอร์อีโก้และอิดต่างพยายามบังคับให้อีโก้ละวางหลักแห่งความจริงเสีย โดยซูเปอร์อีโก้บังคับให้อีโก้เห็นอะไรดั่งที่มัน “ควรเป็น” ส่วนอิดก็บังคับให้เห็นอะไรดั่งที่มัน “อยากให้เป็น” ถ้าจิตใจของคนตกอยู่ในอำนาจของซูเปอร์อีโก้ จะทำให้บุคคลนั้นเป็นคนเคร่งศีลธรรมจรรยา แต่ถ้าตกอยู่ใน

อำนาจของอิค คนเราจะทำอะไรปราศจากเหตุผล เพียงแต่ขอให้ได้สนองความต้องการทางสัญชาตญาณก็พอ และถ้าตกอยู่ในอำนาจของอีโก้เราก็จะมีเหตุผลเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ดังนั้น ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจะใช้กระบวนการของอีโก้มากกว่าซูเปอร์อีโก้และอิค และบุคลิกภาพอันพึงประสงค์ก็คือ การมีอีโก้เข้มแข็งสามารถจัดการกับอิคได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหลักความจริงเป็นที่ตั้ง และสามารถโน้มน้าวให้ซูเปอร์อีโก้เข้าสู่หลักความจริง เพื่อให้เกิดการประสานงานอย่างดีในการดำเนินชีวิต

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างบุคลิกภาพตามทัศนะของกลุ่มจิตวิเคราะห์
ที่มา: หนังสือจิตวิทยาทั่วไป, ขนิษฐา วิเศษสาร, 2540, หน้า 246

จากภาพประกอบที่ 2.1 ตามทัศนะของ فروยด์ บุคลิกภาพแบ่งออกได้เป็น 3 ระบบ อิค อีโก้ และ ซูเปอร์อีโก้ จะมีความขัดแย้งกันอยู่ตลอดเวลา พฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกมา หรือ อีโก้ซึ่งเป็นตัวกลางหลักจะตัดสินใจทำอะไรก็ขึ้นอยู่กับว่า อิค มีพลังมากกว่า ซูเปอร์อีโก้ หรือ ซูเปอร์อีโก้ มีพลังมากกว่าอิค (ขนิษฐา วิเศษสาร, 2540, หน้า 244-246) [16 May 2017]

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม

ศิลปะแอบสแตรกอาร์ต (Abstract Art)

แอบสแตรกอาร์ต หรือ มโนศิลปะ หรือ ศิลปะนามธรรม หมายถึง แบบอย่างของทัศนศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ แสดงความรู้สึกของมนุษย์ต่อธรรมชาติแวดล้อม ถ่ายทอดเป็นรูปภาพจะมีลักษณะเป็นสองมิติ หรือ สามมิติ ส่วนใหญ่จะไม่พรรณนาเรื่องราวตามความเป็นจริง ศิลปินอาจจะทิ้งรูปทรงต่าง ๆ ด้วยการตัดทอนหรือตัดรูปทรงจนหมดสิ้น อาจสร้างรูปทรงขึ้นมาใหม่ตามความรู้สึกของตนเอง ด้วยการวางโครงสีใหม่ และเรื่องราวล้วนเป็นนามธรรม ซึ่งนับว่าเป็นหัวใจใหม่ของวงการศิลปกรรมเพราะการเขียนภาพเช่นนี้ทำความเข้าใจยากกว่าศิลปะทุกแขนงที่เคยมีมา ผู้ริเริ่มคือ วาสลีย์ แคนดินสกี ชาวรัสเซีย เขากล่าวว่า จิตรกรรมทุกชนิดความสำคัญของความรู้สึกอยู่ที่ สี และการจัดรูปทรง (Colour of Form) สำหรับการถ่ายทอดออกมาเป็นศิลปะนั้น แคนดินสกีคำนึงถึงหลัก 2 ประการ คือ ความรู้สึกภายนอกและความรู้สึกภายใน (The Inner and the Outer) ความรู้สึกภายนอก คือ วัสดุรูปทรง และเมื่อรู้สึกต่อการเห็นรูปทรงดังกล่าวแล้ว ก็จะเกิดความรู้สึกภายในสำหรับคุณค่าของรูปทรงนั้น เป็นการสร้างความกลมกลืนขึ้นด้วยสีตัน การเคลื่อนไหว ลีลา จังหวะ ลักษณะผิว สัดส่วน และความเด่นชัดของภาพ

คุณค่าของความรู้สึกถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของศิลปะแบบนามธรรม ศิลปะแบบโบราณจะเขียนบรรยายอะไรก็เฉพาะเจาะจงลงไป เช่น รูปผู้หญิง ต้นไม้ สัตว์ ผลไม้ ผู้ชาย และแม้แต่พระเจ้า คำกล่าวของศาสนาอิสลาม มีว่า พระเจ้าเท่านั้นที่สมบูรณ์ทุกประการ จะเป็นการโอหังพระนางอวดีของมนุษย์อย่างยิ่ง ถ้าเขาอาจเอื้อมไปหาอะไรมาแทนสิ่งสมบูรณ์ เช่น พระเจ้าดังนั้นศาสนาอิสลามจึงไม่นิยมสร้างรูปไว้เคารพ ศิลปินกลุ่มนามธรรมไม่ต้องการสร้างรูปทรงที่ปรากฏให้ผู้ดูหลงติดเพียงแค่นั้น แต่ต้องการสร้างรูปทรงใหม่ โดยคำนึงถึงการจัดภาพ ลีลา จังหวะความสมดุล และความรู้สึก เพื่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกเองเมื่อได้สัมผัสสิ่งที่ไม่อาจชี้เฉพาะไปได้ว่าเป็นอะไร (สากุล, ออนไลน์, 2017)

ศิลปะนามธรรม (Abstract Art) ใช้ภาษาภาพในการสื่อความหมายด้วยรูปทรง สี และลายเส้น เพื่อสร้างสัดส่วนซึ่งอาจจะประกอบขึ้นในระดับความเป็นนามธรรมที่แตกต่างกันไปตั้งแต่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาไปจนถึงช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 ศิลปะตะวันตกรับอิทธิพลในการใช้ทัศนมิติและความพยายามในการทำให้สมจริงมากที่สุด ขณะที่ศิลปะของวัฒนธรรมนอกทวีปยุโรป ถูกเข้าถึงและแสดงให้เห็นแนวทางอันหลากหลายในการอธิบายทัศนประสบการณ์ของตัวศิลปิน จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ศิลปินหลายคนรู้สึกถึงความต้องการที่จะสร้างสรรค์ศิลปะแนวใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งสามารถที่จะถ่ายทอดการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานของเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และปรัชญา ดันตอที่ ทำให้ศิลปินสร้างสรรค์งานศิลปะของตนเองนั้นมีหลากหลาย และสะท้อนให้เห็นสภาพก่อนการเปลี่ยนแปลงทั้งทางสังคมและปัญญาในทุกแง่มุมของวัฒนธรรมยุโรปในขณะนั้นเกี่ยวข้อกันอย่าง หลวม ๆ แม้ในความหมายเชิงลึกก็อาจมีความแตกต่างกันก็ตาม

ศิลปะนามธรรมชี้ให้เห็นการละทิ้งค่านิยมในการสร้างสรรค์ภาพให้มีความสมจริงของวงการ ศิลปะ การวาดภาพ โดยที่ไม่เน้นความสมจริงนี้อาจแสดงไว้เพียงเล็กน้อย บางส่วน หรืออาจจะ แสดงไว้โดยสมบูรณ์ทั้งชิ้นงาน ศิลปะนามธรรมคงอยู่ต่อเนื่องเรื่อยมา แม้แต่ศิลปะที่พยายามจะทำ ให้มีองศามากที่สุดก็อาจจะเรียกได้ว่าเป็นศิลปะนามธรรม และตั้งแต่การแสดงภาพอย่างสมบูรณ์ แบบเริ่มมีความยุ่งยากที่จะเข้าถึงแก่นแท้ งานศิลปะที่ใช้ความเป็นอิสระและแตกต่างไปจากเดิมทั้ง รูปแบบและการใช้สี ซึ่งมีความเด่นสะดุดตาที่อาจถูกเรียกว่าเป็นศิลปะนามธรรมได้ด้วยเช่นกัน ศิลปะนามธรรมโดยสมบูรณ์คือ ศิลปะที่ไม่สามารถโยงเข้ากับแหล่งอ้างอิงรูปธรรมใดได้เลย ตัวอย่างเช่น ในศิลปะนามธรรมทรงเรขาคณิตน้อยครั้งที่จะพบแหล่งต้นตอของแนวคิดหรือรูปทรง ที่ปรากฏเป็นรูปธรรมในธรรมชาติ ซึ่งทั้งศิลปะรูปแบบตายตัวและศิลปะนามธรรม โดยสมบูรณ์ต่าง ก็มีความเฉพาะตัวที่เหมือน แต่ศิลปะรูปแบบตายตัวและศิลปะเสมือนจริง (หรือศิลปะสำนึก) มักจะมีบางส่วนที่เป็นนามธรรมปรากฏด้วยอยู่บ่อยครั้งทั้งศิลปะนามธรรมทรงเรขาคณิตและศิลปะ นามธรรมแบบพลิวโหว่มักจะมีความเป็นนามธรรมโดยสมบูรณ์อยู่บ่อยครั้ง และหนึ่งในพัฒนาการ อันหลากหลายของศิลปะที่กลายมาเป็นศิลปะนามธรรมบางส่วน เช่น ศิลปะคิตีฟิวิสต์ที่เน้นการใช้ สีแบบผิดแปลกอย่างจงใจและเด่นชัด หรือลัทธิคิวบิสม์ที่เน้นการทำให้รูปแบบการวาดภาพสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตจริงผิดแปลกไปจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด (วิกิพีเดีย, ออนไลน์, 2017)

พัฒนาการและการคลี่คลายมาสู่ศิลปะนามธรรมและนามธรรมแบบเรขาคณิต

ภาพรวมของศิลปะในศตวรรษที่ 20 ในช่วงครึ่งแรกของศตวรรษที่ 20 มีการแสดงออก แนวความคิดและรูปลักษณะที่มีความหลากหลายซึ่งแสดงให้เห็นพัฒนาการและการคลี่คลายไปสู่ ศิลปะนามธรรม สำนึก (Realism) ได้วางรากฐานแนวความคิดใหม่ทางสุนทรียศาสตร์และลัทธิ จารีต แบบแผนคลาสสิกเดิม แนวโน้มต่อมาของศิลปะเป็นการแสดงออกที่ให้ความสำคัญ คัญกับ อารมณ์และความรู้สึกมากขึ้นและและมีลักษณะต่อต้านการใช้เหตุผลและความสมจริงในศิลปะเช่น อิมเพรสชันนิสม์ โพสต์อิมเพรสชันนิสม์ โฟวิสม์หรือกลุ่มเอ็กเพรสชันนิสม์ และเซอร์เรียลลิสม์ซึ่ง เป็นอิทธิพลต่อเนื่องมาจากยุค โรแมนติก อีกด้านหนึ่งศิลปะภายใต้แนวคิดสมัยใหม่ (Modernity) ความเป็นเหตุเป็นผลและวิทยาศาสตร์ตลอดจนแนวความคิดแบบคลาสสิกในเรื่องของรูปแบบและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัดส่วนยังคงมีอิทธิพลต่อศิลปินอย่างเชซานน์ กลุ่ม คิวบิสม์ ฟิวเจอร์ริสม์และส่งผ่านมายัง เดอ สไตล์ สุปริมาติสม์ คอนสตรัคทีวิสม์ และ ศิลปะนามธรรม

เรขาคณิตในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่20การเปลี่ยนแปลงจากลักษณะสมจริงมาสู่ศิลปะนามธรรมและนามธรรมแบบเรขาคณิตพัฒนาการและการคลี่คลายนี้สามารถสรุปได้จากองค์ประกอบและปัจจัยที่มาจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในส่วนของบริบททางสังคม แนวคิด และหลักสุนทรียศาสตร์ ตลอดจนอิทธิพลและพัฒนาการของรูปแบบดังนี้คือ

1. การเปลี่ยนแปลงทางสังคม
2. การเปลี่ยนแปลงทัศนคติในเรื่องของความงามและหลักสุนทรียศาสตร์ของศิลปะ
3. การเปลี่ยนแปลงรูปแบบและลักษณะการแสดงออกของศิลปะที่หันเหออกจากความสมจริง
4. คิวบิสม์ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนและหักเหจากการอ้างอิงวัตถุมาสู่นามธรรมเรขาคณิต

คิวบิสม์ในฐานะจุดเปลี่ยนมาสู่ศิลปะนามธรรมแบบเรขาคณิต

ศิลปะได้มาถึงจุดเปลี่ยนที่สำคัญของหลักสุนทรียศาสตร์และการแสดงออกในยุคของคิวบิสม์ลักษณะการแสดงออกอยู่ระหว่างนามธรรมกับลักษณะที่อ้างอิงกับ วัตถุ คิวบิสม์ถือเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างกลุ่มและกระแสที่เคลื่อนไหวอยู่ก่อนหน้า เช่น โฟวิสม์ โพสต์อิมเพรสชันนิสม์ อิมเพรสชันนิสม์ และเรียลลิสต์ กับศิลปะนามธรรมเรขาคณิต เช่น เดอ สไตล์ สุปริมาติสม์ คอนสตรัคทีวิสม์ ดาดาอิสม์จนถึงมินิมอลลิสต์ในลักษณะที่คาบเกี่ยวกับความเป็นนามธรรมและรูปธรรม ทั้งในส่วนของแนวความคิดและรูปแบบ คิวบิสม์ได้แสดงให้เห็นถึง ความพยายามในการแสวงหาแบบ (Form) ในอุดมคติจากการทดลองค้นหาสุนทรียะที่เกิดจากการประสานสัมพันธ์ของรูปทรง ขณะเดียวกันผู้บุกเบิกคิวบิสม์เช่น ปิกัสโซ และ บราคปญุเศฐที่สร้างรูปลักษณ์นามธรรม โดยสมบูรณ์ และยังคงอ้างอิงกับวัตถุ แนวทางและลักษณะนามธรรมแบบเรขาคณิตได้ถูกเผยแพร่ให้เห็นจากพัฒนาการและกระบวนการค้นคว้าทดลองของกลุ่มคิวบิสต์แนวร่วมในยุคหลัง ซึ่งมีที่มาจาก โพสต์อิมเพรสชันนิสม์

ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ (Expressionism)

คำว่า ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ เป็นคำที่ใช้คล้ายกับคำว่า ลัทธิโรแมนติค (Romanticism) ซึ่งมีความหมายทั้งเฉพาะเจาะจงและใช้ทั่ว ๆ ไป เพื่อที่จะใช้ระบุถึงปรากฏการณ์ทางศิลปะได้อย่างรัดกุม ในความหมายกว้าง ๆ คำ ๆ นี้ใช้อธิบายให้เห็นถึงงานศิลปะ ซึ่งถืออารมณ์เป็นสิ่งสำคัญเหนือกว่าความคิด และศิลปินใช้สื่อ (Media) เพื่อสำแดงพลังอารมณ์ภายใต้ข้อตกลงเกี่ยวกับสุนทรียะทางศิลปะเพื่อจุดมุ่งหมายดังกล่าว งานศิลปะแนวนี้ศิลปินจึงมักจะเลือกเนื้อหาที่มีความเร้าใจ สร้างอารมณ์อันเข้มข้นให้กับผู้ชม เช่น การต่อสู้ ความโกรธ ความทุกข์ทรมาน ความตาย และการแสดงออกมักเน้นไปที่การแสดงออกด้วยการใช้สีในลักษณะของเส้นซึ่งเกิดจากการแสดงออกด้วยอารมณ์ฉับพลันทันที

เอ็ดเวิร์ด มังก์ เช่นนี้พบได้ในผลงานศิลปะทุกยุคทุกสมัยและทุกวัฒนธรรม ซึ่งแตกต่างกันทางความเข้มข้นของอารมณ์ที่ศิลปินถ่ายทอดออกมา ยกตัวอย่างเช่น จิตรกรรมและภาพลายเส้นของเรมбранด์ (Rembrandt) ภาพพิมพ์เทคนิคเอชซิง (Etching) ของโกยา ฯลฯ

ส่วนการใช้ในลักษณะแคบลงมา เอ็ดเวิร์ด มังก์ เป็นคำที่รวมเอางานของศิลปินจำนวนมาก (ซึ่งมีหลายรูปแบบ) ในระหว่างปลายศตวรรษที่ 19 และต้นศตวรรษที่ 20 ซึ่งศิลปินตระหนักถึงเสรีภาพที่จะแสดงโลกทัศน์ส่วนตัวออกมา โดยถ่ายทอดอารมณ์และประสบการณ์ภายใน ไม่ว่าจะ เป็นความเครียดวุ่นวาย พลุ่่งพล่าน ความลึกลับ อารมณ์รุนแรงสู่สายตาของผู้ชม ในช่วงนี้ชาวตะวันตกได้เริ่มปรับทัศนคติของเขาที่เกี่ยวกับมนุษยศาสตร์สาขาต่าง ๆ ไม่จำกัดเฉพาะทัศนศิลป์เท่านั้น ยังรวมไปถึงดนตรี และวรรณกรรมอีกด้วย

บุคลิกภาพของศิลปินที่เต็มไปด้วยอารมณ์ (อันรุนแรง) เริ่มเป็นที่รับรู้กันในช่วงทศวรรษที่ 1870 ศิลปินที่อ่อนไหว เจ้าอารมณ์ ทนทุกข์ทรมาน จากความคิดที่ไม่เหมือนคนอื่นมีตัวอย่างให้เห็นมากขึ้น ระดับความทรมานนั้นก็ไล่เรียงจากมีปัญหาทางอารมณ์ไปจนถึงคลุ้มคลั่ง ศิลปินที่มีชื่อเสียงไม่น้อยกว่า 6 คนอยู่ในข่ายนี้ แวน โก๊ะ มึ้ง เอนเซอร์ (Ensor) เคียร์ชเนอร์ (Kirchner) เบคมันส์ (Beckmann) และกรือซ (Grosz) (จิระพัฒน์, หน้า 131-132, 2552) [17 May 2017]

ฮวน มิโร (Joan Miro)

ภาพที่ 2.2 Joan Miro

ที่มา: www.tes.com/lesson/ibIR3pL6Sc80KQ/joan-miro [17 May 2017]

มิโรเกิดในปี ค.ศ. 1893 เขาสร้างสรรค์ผลงานเทคนิคจิตรกรรม เขาได้รับอิทธิพลจากเมืองริมหทะเลที่สวยงาม พ่อของเขาเป็นช่างซ่อมนาฬิกาและแม่ของเขาทำงานเป็นช่างทอง ซึ่งหมายความว่า เขาได้สัมผัสกับศิลปะและการทำงานร่วมกับรูปแบบต่าง ๆ มิโรได้เข้าเรียนที่โรงเรียนของอุตสาหกรรมและวิจิตรศิลป์ในบาร์เซโลนา ในขณะที่เขาอยู่ในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ เขาสามารถที่จะเอาชนะความเจ็บป่วยที่ร้ายแรงได้ และในเวลาที่เขาได้ใช้ชีวิตทั้งชีวิตของเขาในการวาดภาพ ในปี ค.ศ. 1918 มิโรได้จัดแสดงงานนิทรรศการเดี่ยวเป็นครั้งแรก

ระหว่างการเดินทางไปปารีส มิโร ได้สัมผัสกับรูปแบบใหม่ ๆ และศิลปินหน้าใหม่ ๆ ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบที่เขาใช้สร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหม่ เขาได้รับการแนะนำให้รู้จักกับภาพวาด เซอร์เรียลลิสม์ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจที่ง่ายของทฤษฎี ซิกมันด์ ฟรอยด์ สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ กวี ฯลฯ

เป็นเวลาหลายปีที่มีโรได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบต่าง ๆ และวิธีการทำงานในการสร้างสรรค์งานชิ้นใหม่ ๆ ระหว่างกลางปี ค.ศ. 1940-1941 มิโรพำนักอยู่ในเมืองพัลมา (Palma) เขาได้กลับมาทำงานชุด Constellation ที่เคยหยุดพักไว้ชั่วคราว และสามารถสร้างงานจิตรกรรมชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นี้ได้ถึงยี่สิบกว่าภาพ และในปี ค.ศ. 1945 มิโรได้ส่งงานชุด Constellation จำนวน 23 ภาพ ไปยังนิวยอร์ก เพื่อให้เพื่อนนักธุรกิจจัดแสดงศิลปะ นับว่าเป็นงานศิลปะของศิลปินร่วมสมัยชาวยุโรปชุดแรกที่ได้จัดแสดงขึ้นในสหรัฐอเมริกากระหว่างปลายสงครามโลก

มิโรให้สัมภาษณ์ในปี ค.ศ. 1948 ว่า ในปี ค.ศ. 1939 งานของเขาได้ก้าวไปสู่ขั้นหนึ่ง โดยมีที่มาจากดนตรีและธรรมชาติ มันเป็นเวลาเดียวกันกับที่สงครามโลกระเบิดขึ้น เขามีความปรารถนาที่จะหลบหนีออกไปจากสถานการณ์เช่นนี้เป็นที่สุด เขาได้ปิดกั้นตนเองอยู่ในโลกภายใน เวลายามค่ำคืน ดนตรี และดวงดาว เป็นแรงบันดาลใจที่เริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญสำหรับการสร้างงานจิตรกรรมของเขาตั้งแต่นั้นมา (จิระพัฒน์ พิตรปรีชา, หน้า 423-424, 2552) [17 May 2017]

ผลงานของศิลปิน

ภาพที่ 2.3 Joan Miro, Harlequin's carnival , Oil on canvas, 66 x 90.5 cm, 1924-1925

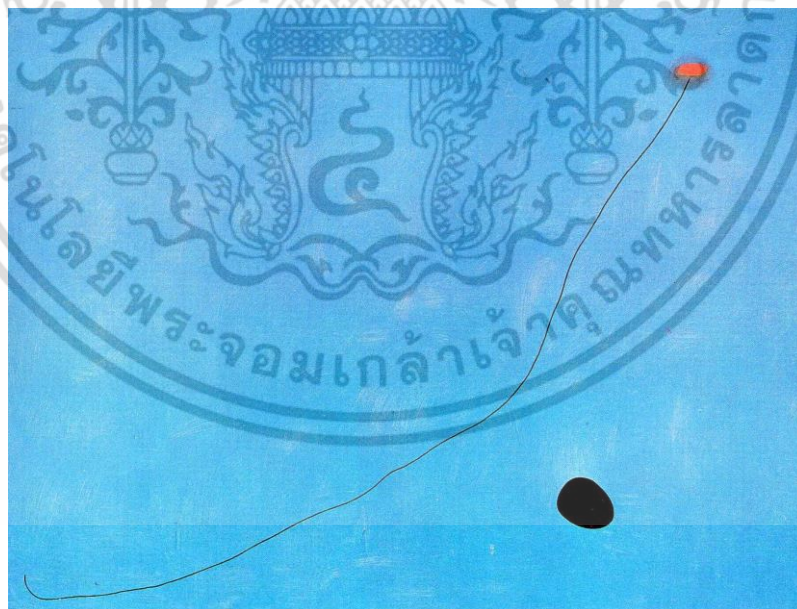
ที่มา: www.allposters.com [17 May 2017]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 Joan Miro, Maternity, Oil on canvas, 1924

ที่มา: www.pictify.saatchigallery.com [17 May 2017]

ภาพที่ 2.5 Joan Miro, Blue II ,Oil on paper, 355 x 270 cm, 1961

ที่มา: www.wikiart.org [17 May 2017]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฮันส์ ฮาร์ทุง (Hans Hartung)

ภาพที่ 2.6 Hans Hartung

ที่มา: www.icp.org/browse/archive/objects/hans-hartung [17 May 2017]

ฮาร์ทุง เกิดในเมือง Leipzig ในประเทศเยอรมนีในครอบครัวศิลปิน ในปี ค.ศ. 1924 เขาเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยใน Leipzig เขาศึกษาปรัชญาและประวัติศาสตร์ศิลปะ ในปี ค.ศ. 1926 ได้มีคอมมิวนิสต์ขึ้นมา และเขาก็ได้ตัดสินใจว่าจะออกจากประเทศบ้านเกิดเพราะไม่จําทนต่อลัทธิ ดังนั้นเขาจึงย้ายไปปารีส

ในปารีส ฮาร์ทุงมีการติดต่อกับศิลปินคนอื่น ๆ เขาแวะไปทางตอนใต้ของฝรั่งเศสที่มีภูมิทัศน์ที่เป็นแรงบันดาลใจให้เขาศึกษา และเขาได้พัฒนาความสนใจในหลักการและสัดส่วน ในปี ค.ศ. 1928 เขาไปศึกษาเทคนิคการวาดกับ Max Doerner ในปีค.ศ. 1929 เขาได้แต่งงานกับศิลปิน Anna-Eva Bergman และเขาแสดงงานนิทรรศการเป็นครั้งแรกในปี 1931

พ่อของเขาตายในปี ค.ศ. 1932 ที่ผ่านมามีข้อผูกมัดกับเยอรมนี เขาได้รับการปฏิเสธจากนาซีเยอรมนี เพราะสไตล์การวาดภาพของเขามันไม่เข้ากันกับนาซีเยอรมันในอุดมคติ ในปี ค.ศ. 1935 เมื่อเขาพยายามที่จะขายภาพวาดในขณะที่จะไปเบอร์ลิน ตำรวจพยายามที่จะจับกุมตัวเขา เขาก็สามารถที่จะหนีออกจากประเทศด้วยความช่วยเหลือของเพื่อนของเขา Christian Zervos

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการเข้าถึงเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเห็นว่าเป็นประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากที่เขากลับไปปารีสเป็นผู้ลี้ภัย ฮาร์ตุงและภรรยาของเขาก็หย่าขาดกันและเขากลายเป็นโรคซึมเศร้า ภาพวาดของเขาได้กลายเป็นนามธรรมมากขึ้นแต่ก็ไม่ได้ขายดิบขายดี เพื่อน ๆ ของเขาพยายามที่จะช่วยให้เขา เพราะเขามีปัญหาทางการเงินและเพื่อนชาวประติมากร Julio González เสนอให้เขาใช้สตูดิโอของเขา ในปีค.ศ. 1939 ฮาร์ตุงแต่งงานกับลูกสาวของ Julio González

ในเดือนธันวาคมปี ค.ศ. 1939 เขาก็กลายเป็นสมาชิกคนหนึ่งของประเทศฝรั่งเศส เขาได้รับการติดตามอย่างใกล้ชิดโดย นาซี และถูกจับขังนานเจ็ดเดือนโดยตำรวจฝรั่งเศส หลังจากได้รับการปล่อยตัวเขาไปสมทบกับกองทัพที่จะต่อสู้ใน แอฟริกาเหนือ และสูญเสียขาในการต่อสู้ใกล้ Belfort เขาได้รับสัญชาติฝรั่งเศสในปี 1945 และได้รับรางวัล Croix de Guerre

ในปี ค.ศ. 1947 ในปารีส เขามีการแสดงนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกของเขา ในช่วงปลายปี ค.ศ. 1950 เขาได้รับการยอมรับว่าสำหรับภาพวาดของเขาที่ใช้สีแบบ monochromatic และลักษณะองค์ประกอบด้วยการกำหนดค่าของฟังก์ชันจังหวะยาวหรือรอยขีดข่วน ในปี ค.ศ. 1960 เขาได้รับรางวัลนานาชาติ แกรนด์กรังปรีซ์ สำหรับการวาดภาพที่ Venice Biennale ภาพวาดนามธรรมของฮาร์ตุงมีอิสระเสรี เขาได้ชื่อว่าเป็นจิตรกรชาวอเมริกันที่อายุน้อยกว่าอายุหกสิบเศษที่ทำให้เขากลายเป็นผู้บุกเบิกที่สำคัญของชาวอเมริกัน เขาเสียชีวิตเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 1989 ใน Antibes , ฝรั่งเศส (วิกิพีเดีย, ออนไลน์, 2560) [17 May 2017]

ผลงานของศิลปิน

ภาพที่ 2.7 Hans Hartung, T1963-R6, Paint on canvas, 179.7 x 141 cm, 1960

ที่มา: www.ideelart.com [17 May 2017]

ภาพที่ 2.8 Hans Hartung, T-1947-25, Ink and pastel on paper, 48 x 73 cm, 1947

ที่มา: www.ideelart.com [17 May 2017]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.9 Hans Hartung, T1981-421 ,142 x 180 cm, 1981

ที่มา: www.ideelart.com [17 May 2017]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 แนวความคิดสร้างสรรค์

การสร้างสรรคผลงานศิลปะของข้าพเจ้าได้มาจากทั้งประสบการณ์จริงจากแนวคิดที่ว่า ศิลปะ คือ หนทางแห่งการปลดปล่อย อารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ตามความต้องการของแต่ละคน โดยส่วนมากผู้คนต้องการ สิทธิ ความอิสระและเสรีที่จะแสดงออกจากสังคมมนุษย์ที่มีสภาวะภายในค่อนข้างแปรเปลี่ยนง่าย หรือด้วยเหตุการณ์ หลาย ๆ อย่าง ทำให้เกิดสภาวะจิตใจที่แปรปรวน ซึ่ง ข้าพเจ้าแสดงออกโดยการใช้ฝีแปรงในการสร้างสรรค์งานออกมาผ่านความรู้สึกจากจิตใจ เพื่อเปิดประตูเข้าสู่จิตใจในระดับจิตไร้จิตไร้สำนึก ที่เกิดมาจากความสับสนและแปรปรวนทางด้านอารมณ์ เกิดจากความไม่แน่นอนของจิตใจ ซึ่งส่วนมากอาการที่แสดงออกมักจะเป็นการกระทำสิ่งที่ไม่ค่อยปกติ กำลั้งกั๊วว ไม่แน่นอน และอีกหลาย ๆ ความรู้สึก ข้าพเจ้าได้ใช้การสร้างงานจิตรกรรมรูปแบบนามธรรมแต่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจริง ๆ มิใช่จิตรกรรม แต่เป็นการสร้างสรรค์ผลงานด้วยขบวนการภาพพิมพ์ ด้วยความงามของตัวเทคนิคภาพพิมพ์มันมีรูปแบบเฉพาะของมัน เรื่องราวต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อมที่ตัวข้าพเจ้าได้พบเจอ ที่ส่งผลอารมณ์ต่อความรู้สึกของตัวข้าพเจ้า จึงเป็นผลงานในชุดปัจจุบัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

3.1 การหาข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึทางจิตวิทยา สิ่งต่าง ๆ ที่ล้วนมีความสัมพันธ์กันและกัน จากการศึกษาข้อมูลในหนังสือ และสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ให้สอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้า โดยการนำเอาทัศนธาตุ และการจัดองค์ประกอบศิลป์เข้ามาช่วยในการจัดการ การสร้างภาพร่าง โดยการใช้ความรู้สึกของข้าพเจ้าในการแสดงออกมา ให้เป็นเอกลักษณ์ส่วนตัว เป็นรูปทรงที่มีความงาม เพื่อให้ได้ถึงองค์ประกอบที่สมบูรณ์และตอบสนองตามแนวความคิดของข้าพเจ้า

3.2 การสร้างภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

การสร้างภาพร่างจากการวิเคราะห์ศึกษาข้อมูลจากเรื่องราวที่สนใจ โดยการนำข้อมูลที่อ้างอิงจากเรื่องจิตวิทยาเป็นหลัก และให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตัวเอง ข้าพเจ้าเอง ในความสัมพันธ์ทางสังคมที่ข้าพเจ้ามีปฏิสัมพันธ์ต่อคนรอบข้าง นำมาสร้างสรรค์ตามจินตนาการของข้าพเจ้า โดยกำหนดรูปแบบของผลงานให้มีความหลากหลาย นำมาจัดองค์ประกอบภาพที่มีความงามในรูปแบบของตัวเอง

ข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ เป็นเทคนิควิธีการพิมพ์ที่มีความงามและเสน่ห์ที่ไม่สามารถทำได้ด้วยเทคนิคอื่น ๆ ได้ โดยภาพพิมพ์พื้นราบมีเทคนิคที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว การนำเสนอโดยเริ่มจากความรู้สึกภายในที่ตัวข้าพเจ้ารู้สึกต่อสิ่งต่าง ๆ ไม่มากก็น้อย เช่น การได้รู้จักผู้คนในหลากหลายรูปแบบ สิ่งแวดล้อมจากสังคมและจากธรรมชาติ เกิดเป็นความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกัน เป็นเนื้อหา เรื่องราว ความรู้สึก ที่นำมาใช้อ้างอิงแล้วนำมาสร้างภาพร่าง แล้วนำมาสร้างสรรค์ผลงานตามรูปแบบของข้าพเจ้า

ภาพร่าง
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพที่ 3.6 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างจีนที่ 3

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างชุดที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพที่ 3.10 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.11 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 3.13 ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพที่ 3.14 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.15 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.16 ภาพร่างจีนที่ 3

ภาพที่ 3.17 ภาพร่างชุดที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 5

ภาพที่ 3.18 ภาพร่างจีนที่ 1

ภาพที่ 3.19 ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

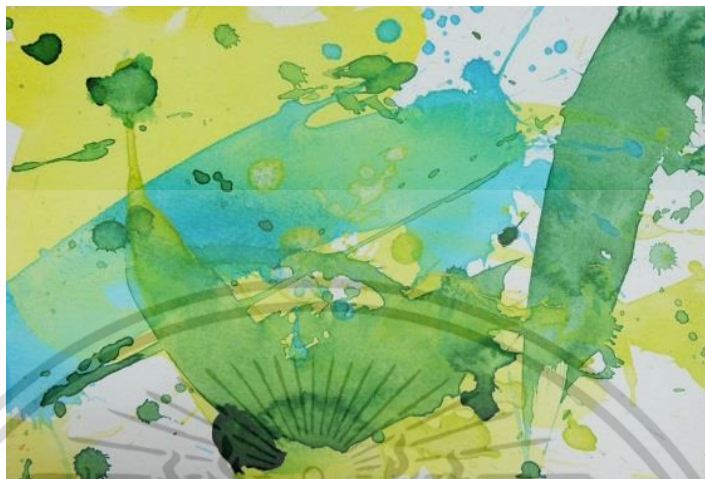
ภาพที่ 3.20 ภาพร่างจีนที่ 3

ภาพที่ 3.21 ภาพร่างจีนที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 6

ภาพที่ 3.22 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.23 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.24 ภาพร่างจีนที่ 3

ภาพที่ 3.25 ภาพร่างจีนที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 นี้ ข้าพเจ้าได้ใช้พยายามในการลดความสดของสีลงเพื่อให้เกิดความรู้สึกในช่วงเวลานั้นที่ข้าพเจ้ารู้สึกความกดดัน และพยายามที่จะแสดงออกมาให้เกิดรูปทรงที่ข้าพเจ้าอยากจะระบายความรู้สึกแบบนี้ออกไป แต่การที่พยายามมากเกินไป มันจึงทำให้ควบคุมการเขียนไม่ได้ ทำให้ผลงานชุดนี้ได้ผลที่ไม่ดีนัก ไม่ได้ผลงานตามที่ต้องการจึงทำให้ภาพร่างชุดนี้ไม่นำมาสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพร่างชุดที่ 2

เนื่องจากภาพร่างชุดที่ 1 ข้าพเจ้าเกิดปัญหาการควบคุมรูปทรง สีจากการลดทอนความสดของสีมากเกินไป ข้าพเจ้าเลือกใช้สีและรูปทรงที่มีทิศทางที่แตกต่าง บริเวณที่เกิดเป็นจุดตัดเกิดเป็นน้ำหนักทับซ้อนกัน ในช่วงเวลานั้นข้าพเจ้ามีความรู้สึกอยากให้ผลงานมีความโดดเด่นน่าสนใจ ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้สีโทนเดียวกัน แต่ก็ควบคุมความกลมกลืนของสีในภาพร่างชุดนี้ นั่นจึงทำให้ภาพร่างชุดนี้มีการนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง 1 ชิ้น

ภาพร่างชุดที่ 3

ในภาพร่างชุดที่ 3 ข้าพเจ้าอยู่ในช่วงการปรับอารมณ์ไม่ให้ฟุ้งซ่านมากเกินไป จากสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกในช่วงเวลานั้น ข้าพเจ้าเริ่มวิเคราะห์ประมาณผลถึงสีที่นำมาใช้แทนค่าความรู้สึก ไม่เลือกเจาะจงว่าจะใช้สีโทนไหน ทำให้ผลงานชุดนี้มีรูปแบบภาพร่างที่แตกต่างกันทั้งในเรื่องของรูปทรง สี จังหวะ นั่นจึงทำให้ภาพร่างชุดนี้มีการนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงแค่ 1 ชิ้น เพราะรูปแบบภาพร่างในชุดนี้บางชิ้นไม่มีความแตกต่างและไม่มีความน่าสนใจมากนัก

ภาพร่างชุดที่ 4

จากการสร้างภาพร่างในชุดที่ 1-3 มานี้ จากปัญหาที่ผ่านมา ข้าพเจ้าจับจุดการสร้างภาพร่างให้มีความงามทางด้านจิตใจมากขึ้น โดยการเลือกใช้สีที่มีความหวาน สดใส ชื่นรื่นความรู้สึก มีเสน่ห์ ภาพร่างชุดนี้ดูมีการเคลื่อนไหวของรูปทรงมากขึ้น และมีรูปแบบที่ชัดเจนมากขึ้น การใช้สีที่แทนค่าน้ำหนักสร้างระยะให้เกิดการทับซ้อนเพื่อให้ภาพร่างมีความสมบูรณ์มากขึ้น ในภาพร่างชุดที่ 4 มีภาพร่างที่นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง 2 ชิ้น ด้วย 2 ชิ้นนี้มีความสมบูรณ์ที่สุด

ภาพร่างชุดที่ 5

ภาพร่างชุดนี้เกิดจากการที่ข้าพเจ้าเลือกใช้สีที่มีความเหมาะสมกับความรู้สึกที่นิ่ง สงบ ไม่กระวนกระวาย การเขียนให้เกิดรูปทรงที่มีความเคลื่อนไหว และเกิดความงามทางสุนทรียภาพ การวางจังหวะสีแปร่งและทิศทางของการเขียน การจินตนาการผ่านกระบวนการคิดที่ถื่นกรองออกมาให้มีความกลมกลืนกัน ทำให้ภาพร่างชุดที่ 5 ข้าพเจ้าได้นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง 2 ชิ้น

ภาพร่างชุดที่ 6

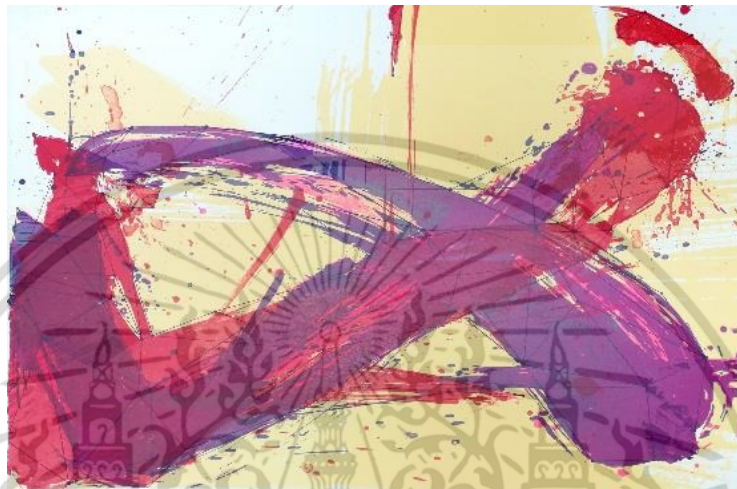
ภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าอยากสื่อให้มีความผลงานชุดนี้มีความรุ่มร้อน มองแล้วสบายตา ปลอดภัย โปร่ง แต่ภาพร่างชุดนี้ยังไม่มีความโดดเด่น สีที่ใช้ไม่มีอารมณ์ที่ให้ความแตกต่างกัน จึงทำให้ภาพร่างชุดนี้ไม่มีความสมบูรณ์ ภาพร่างชุดที่ 6 นี้ ไม่ได้นำมาสร้างสรรค์ผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปภาพร่างที่เลือกมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพร่างแต่ละชุดที่เลือกนำมาสร้างสรรค์ผลงานจริงนั้น มีความสมบูรณ์ ในเรื่องของการใช้รูปทรง สีที่แทนค่าความรู้สึก ความเคลื่อนไหวของรูปแบบผลงาน ที่ผ่านจินตนาการทางความคิดวิเคราะห์ เกิดภาพร่างที่มีความสมบูรณ์ และความงามทางสุนทรียภาพ

ภาพที่ 3.26 ภาพร่างที่นำสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ 1

ภาพที่ 3.27 ภาพร่างที่นำสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.28 ภาพร่างที่นำสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ 3

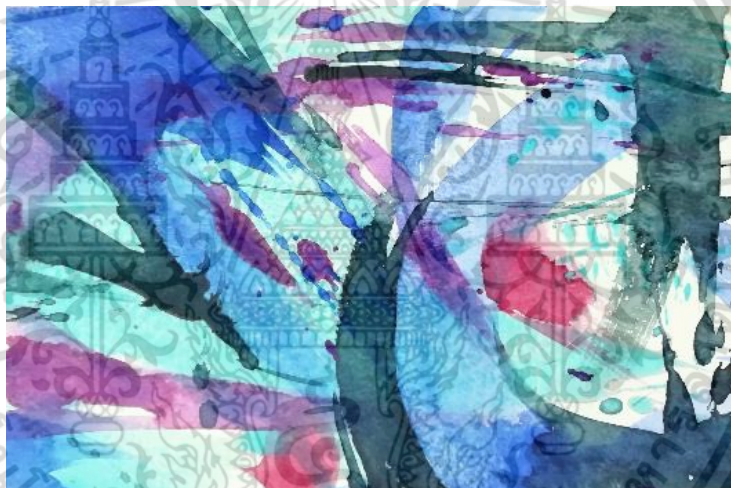

ภาพที่ 3.29 ภาพร่างที่นำสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.30 ภาพร่างที่นำสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ 5

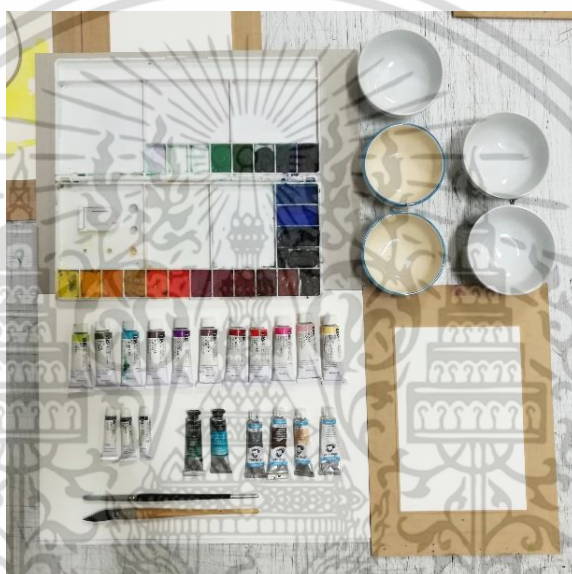
ภาพที่ 3.31 ภาพร่างที่นำสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กระบวนการสร้างงาน

วัสดุอุปกรณ์การสร้างสรรค์ภาพร่าง

ในการสร้างสรรค์ผลงานแต่ละครั้ง จำเป็นต้องมีการสเก็ตหรือการทำภาพร่าง เพื่อหาความสมบูรณ์ของแต่ละชิ้นงาน ดังนั้นการทำภาพร่างผลงานซ้ำๆ จึงมีขั้นตอนและวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำภาพร่าง ดังนี้

ภาพที่ 3.32 อุปกรณ์การสร้างสรรค์ภาพร่าง

- สีน้ำ
- จานสี
- ถ้วยผสมสี
- พู่กันขนาดต่าง ๆ
- กระดาษสีน้ำ 300 แกรม
- กระดาษกาวน้ำ
- ไม้กระดาษสำหรับจิ้งกระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์การสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 3.33 อุปกรณ์ในการเขียนเฟลท

ภาพที่ 3.34 อุปกรณ์ในกระบวนการพิมพ์

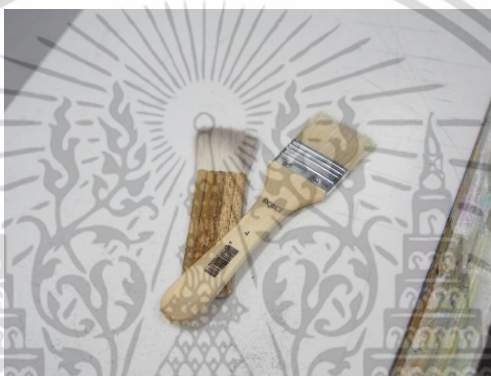

ภาพที่ 3.35 ทูช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.36 เกรียง

ภาพที่ 3.37 พู่กันขนกระต่าย, แปรง

ภาพที่ 3.38 ฟองน้ำเซลดูลอส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.39 ฝ้ายสาธิต

ภาพที่ 3.40 ผงทาวคัม

ภาพที่ 3.41 ผงแม็กนีเซียมแมกนีเซียมไลต์คาร์บอนเนต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.42 กาวกระฉิน

ภาพที่ 3.43 กรดฟอสฟอริก

ภาพที่ 3.44 จารบี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.45 แท่นพิมพ์งานและแผ่น P.V.C.

ภาพที่ 3.46 หมึกสำหรับพิมพ์ลิโธกราฟ

ภาพที่ 3.47 กระดาษบรูฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.48 อุปกรณ์สกรีนในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 3.49 สีสกรีนที่ผสมแล้ว

สีที่ใช้ในการทำงานวิจัยจะเป็นสีหมึกพิมพ์สำหรับการพิมพ์ออฟเซต (Offset Printing) ซึ่งเป็นสีที่มีความโปร่งแสงเหมาะที่จะนำมาใช้ในการทำงานภาพพิมพ์แม่พิมพ์หิน ตารางเทียบสีสำหรับใช้พิมพ์และลูกกลิ้งสีขนาดต่าง ๆ กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการเตรียมกาว

ภาพที่ 3.50 กาวกระถินใส่กะละมัง

ภาพที่ 3.51 แช่กาวทิ้งไว้ 1 คืน

ภาพที่ 3.52 การต้มกาวกระถิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.53 ผสมกาวกรด

ใส่เม็ดกาวกระถินลงกะละมังเทน้ำให้ท่วมเม็ดกาวและเอาผ้าสะอาดปิดปากกะละมังแช่ไว้ประมาณ 1 คืน หลังจากนั้นนำกาวที่ใส่กะละมังไปต้ม ใช้ไม้พายคนให้เม็ดกาวละลาย แล้วนำกาวที่ต้มกรองด้วยผ้าสาธู เพราะกาวมีเศษไม้อยู่มาก นำกาวที่กรองได้ไปวัดความเข้มข้นด้วยเครื่องมือวัดค่าความถ่วงจำเพาะ (โบร์เม) วัดให้อยู่ที่ขีดประมาณ 12-14 หากเข้มข้นไปเติมน้ำแล้ววัดอีกครั้งจนพอดีเทกาวกลับลงอ่างหรือกะละมังใบเล็กใส่ฟอร์มมาลีนลงประมาณ 1 ช้อนชาต่อกาว 1,000 cc เพื่อชะลอไม่ให้กาวบูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนในเตรียมแม่พิมพ์

1. การเตรียมเพลทอลูมิเนียม

ภาพที่ 3.54 การล้างเพลท

2. นำเพลทไปล้างด้วยน้ำที่ผสมน้ำยาล้างไว้แล้ว ใช้ฟองน้ำถูบริเวณผิวหน้าเพลท โดยถูวนเป็นวงกลมแล้วล้างออกด้วยน้ำ ทำแบบนี้ 2 รอบแล้วล้างน้ำเปล่าให้สะอาดที่สุด

3. ซับด้วยกระดาษซับฟองให้ผิวหน้าเพลทหมาดที่สุดแล้วนำไปตั้งลมให้แห้งทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

ขั้นตอนกระบวนการภาพพิมพ์ลิโธกราฟ

1. เตรียมอุปกรณ์ในการเขียนเพลท

2. นำเพลทที่เราล้างเสร็จแล้ว ระบายงานลงบนเพลท

ภาพที่ 3.55 การระบายเพลท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. แล้วยกขึ้นกาวบริสุทธิ์ขอบข้างทั้ง 4 ด้าน

ภาพที่ 3.56 การกั้นกาวบริสุทธิ์

4. ผสมสีพิมพ์กับน้ำมันสนให้เหลวพอประมาณ เมื่อกาวที่เรากั้นไว้แห้งแล้ว นำเพลทนั้นมาเขียนแม่พิมพ์ที่เราคราฟงานเอาไว้

ภาพที่ 3.57 การเขียนแม่พิมพ์

5. นำแม่พิมพ์นั้นตากให้แห้งสนิท

6. การเขียนไข ภาพพิมพ์หินจะใช้ไขเป็นตัวนำทางให้หมึกพิมพ์สามารถเกาะติดได้ การเขียนไขก็คือการสร้างภาพขึ้นมาด้วยวัสดุที่เป็นไขชนิดต่าง ๆ เช่นดินสอไข ปากกาหมึกแห้ง หมึกพิมพ์ ทูช หรือเกรยองไขเป็นต้นบริเวณที่เป็นไขบนผิวหน้าเพลทก็จะเป็นส่วนที่หมึกจะเกาะติดเป็นภาพเวลาที่กลิ้งสีลงไป ในขณะที่มีน้ำบาง ๆ บนเพลทเวลาที่เขียนด้วยไขหรือวัสดุที่เป็นไขควรใช้กระดาษรองมือด้วยเพื่อกันไม่ให้มือซึ่งมีไขสัมผัสกับผิวหน้าของเพลท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.58 การเขียนทูล

7. นำแม่พิมพ์ที่แห้งแล้วมาโรยแป้งฝุ่นลบบเบา ๆ ให้ทั่วทั้งภาพและทั่ว ๆ เพลทด้วยแปรงขนอ่อน ๆ แล้วเปิดออกให้เหลือติดบาง ๆ บนผิวหน้าเพลท

8. ใช้กาวบริสุทธิ์ผสมกับกาวกรดฟอสฟอริก ในอัตราส่วน 50-50 (อัตราส่วนนี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามวัสดุที่เขียน) ให้เป็นกาวกรด แล้วเทลงบนเพลท จากนั้นใช้ฟองน้ำที่ขึ้นพองประมาณดูบให้ทั่วในลักษณะแนวนอนและแนวตั้งประมาณ 3-5 นาที (เวลาในการกักกรดสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามวัสดุที่เขียน) แล้วเช็ดกาวออกด้วยฟองน้ำขึ้น

ภาพที่ 3.59 อัตราส่วนกาวกรด

9. ใช้กาวบริสุทธิ์ในสัดส่วนที่เหมาะสมต่อปริมาณไซ แล้วเทกาวลงบนเพลทลบบกาวให้ทั่วด้วยฟองน้ำขึ้น แล้วเช็ดกาวออกให้บางที่สุดด้วยผ้าสำลีหรือผ้าสาหลูพยายามอย่าให้มีรอยกาวหรือมีคราบกาวหนาบนผิวหน้าเพลทหากมีครนวนวดใหม่แล้วเช็ดให้เรียบ เช็ดกาวออกให้บางที่สุด (จะให้ได้ผลดีที่สุดทิ้งไว้ 12- 24 ชั่วโมงหรือต่ำสุด 1 ชั่วโมง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.60 การคัดกรด

10. การเตรียมสีบนโต๊ะกลิ้งสีพิมพ์ก่อนที่จะทำการพิมพ์ควรมีการเตรียมหมึกและทำความสะอาดแท่นกลิ้งหมึกให้เรียบร้อยก่อน ควรจัดวางเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการพิมพ์ให้เป็นระเบียบ และให้มีความสะดวกในการหยิบใช้ เป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะสามารถช่วยให้การทำงานมีความสะดวกและคล่องตัวช่วยย่นระยะเวลาในการทำงานพิมพ์ลง ทั้งยังช่วยในการรักษาความสะอาดป้องกันคราบน้ำและน้ำมันที่เกิดขึ้นในขณะที่พิมพ์งาน ไม่ให้มาเปื้อนแม่พิมพ์และกระดาษที่พิมพ์งาน ตรวจสอบว่าหมึกพิมพ์มีเศษของสีที่แห้งหรือมีสิ่งสกปรก ถ้ามีก็ทำความสะอาดสิ่งสกปรกออกก่อน เมื่อเตรียมหมึกพิมพ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ผสมหมึกพิมพ์ตามรูปแบบสีในงานภาพร่างหมึกพิมพ์ควรมีการเตรียมให้พร้อมกะปริมาณให้พอดีต่อการพิมพ์ พยายามอย่าให้น้อยจนหมึกพิมพ์ไม่พอ เพราะจะทำให้เกิดปัญหาตามมาอีกมาก ผสมหมึกพิมพ์ให้พอดีไม่เหลวหรือหนืดจนเกินไป หากเหลวให้ผสมด้วยผงแมกนีเซียมไลต์คาร์บอเนต (Magnesium Light Carbonate) หากข้นให้เพิ่มสีเดิมเข้าไปอีกนิดหน่อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.61 การเตรียมการพิมพ์งาน

11. ทำการทดสอบสี โดยการใช้หน้าเกรียงปาดสีบาง ๆ ลงบนกระดาษที่ใช้สำหรับทดสอบสี ซึ่งควรเป็นกระดาษชนิดเดียวกับที่ใช้พิมพ์งาน (เป็นส่วนที่ตัดออกมาจากกระดาษพิมพ์งานแล้วเก็บไว้เมื่อเตรียมเสร็จเรียบร้อยแล้วค่อยทำการเตรียมเพลทบนแทนพิมพ์เป็นลำดับต่อไป

ภาพที่ 3.62 ทดสอบสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. นำเพลทที่จะทำการพิมพ์ผนึกติดกับแท่นพิมพ์ (Bed Plate) โดยใช้ลูปบริเวณหลังเพลท ด้านบนตรงจุดไม้ครูดให้มีขนาดกว้างกว่าภาพ (Image) จะให้สีควรกว้างกว่ากระดาษแต่ต้องแคบกว่าเพลทควรมีการหาระยะที่จะกดไม้ครูดลงและยกขึ้น โดยทำเครื่องหมายไว้ที่แท่นพิมพ์

ภาพที่ 3.63 ขั้นตอนก่อนพิมพ์งาน

13. ทำการล้างหน้าเพลทด้วยน้ำมันสน (Turpentine) เช็ดให้ทั่วเพื่อล้างไขมันและเขม่าของไขมันชนิดต่าง ๆ ออกให้หมดและเช็ดตามด้วยทินเนอร์ เช็ดจนแน่ใจว่าสะอาดแล้วโดยสังเกตได้ว่าสีเพลทจะอ่อนกว่าส่วนที่มีกาวเกาะอยู่(ในขั้นตอนนี้อย่าให้โดนน้ำเด็ดขาดคือตอนล้างไขมันเพราะน้ำจะไปล้างกาวกระถินที่เคลือบผิวหน้าเพลทไว้จะทำให้เพลทเกิดความเสียหายได้)

ภาพที่ 3.64 การล้างหน้าเพลทก่อนพิมพ์งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. นำเศษผ้าจุ่มหมึกที่ผสมไว้แล้ว เทน้ำมันสนเล็กน้อยลงเศษผ้า แล้วนำมาเช็ดบนเพลทตามสีที่จะพิมพ์

15. ล้างกว (หรือสีหมึกพิมพ์) ที่เคลือบผิวเพลทออกโดยใช้ฟองน้ำชุบน้ำชุ่มพอประมาณ เช็ดเบา ๆ โดยที่คราบน้ำมันและหมึกที่ไม่อยู่ในส่วนของภาพจะหลุดออกไปด้วยล้างอีกรอบด้วยฟองน้ำและน้ำที่สะอาดพยายามให้ไม่มีคราบน้ำมันหลงเหลืออยู่บนผิวหน้าเพลทรวมทั้งด้านหลังเพลท

ภาพที่ 3.65 การกลิ้งหมึกพิมพ์

16. เมื่อเพลทสะอาดแล้ว ใช้ฟองน้ำชุบน้ำหมาด ๆ บนหน้าเพลท จากนั้นให้ทำการกลิ้งหมึกลงบนเพลทโดยใช้ฟองน้ำหมาด ๆ ชุบน้ำให้บาง ๆ ลงบนเพลทอย่างสม่ำเสมอ อย่าให้ผิวหน้าเพลทแห้งในขณะที่ทำการกลิ้งหมึก ในตอนแรก ๆ กลิ้งหมึกสลับกับใช้ฟองน้ำเช็ดน้ำบาง ๆ และเมื่อกลิ้งหมึกได้น้ำหนักตามที่ต้องการแล้วทดลองพิมพ์ดูประมาณ 2-3 ภาพ เมื่อภาพภาพที่สร้างไว้จะค่อย ๆ ปรากฏชัดขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งภาพ (ส่วนของใจ) รับหมึกได้จนเต็ม สังเกตได้จากการที่ภาพจะมีความเข้มที่สม่ำเสมอทั้งภาพ จึงค่อยทำการเริ่มพิมพ์งานจริง

17. กำหนดจุดบดเพลทและกระดาษที่จะพิมพ์

18. วางกระดาษที่จะพิมพ์ลงบนเพลทที่กลิ้งสีเรียบร้อยแล้ว บนจุดที่ทำสัญลักษณ์ไว้ วางกระดาษรูป 4-5 แผ่น ปิดทับลงบนกระดาษพิมพ์งานแล้ววางแผ่นพลาสติกทับลงบนกระดาษรูปรองพิมพ์อีกรอบตรวจสอบจุดเริ่มและจุดหยุดบนแท่นพิมพ์แล้วเริ่มทำการพิมพ์

ภาพที่ 3.66 การวางกระดาษพิมพ์งาน

19. นำกระดาษที่พิมพ์แล้ว ไปวางตากในที่ตากงานให้แห้ง

ภาพที่ 3.67 การตากงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเก็บรักษาแม่พิมพ์

เมื่อพิมพ์ได้ครบจำนวนตามที่ต้องการหรือว่าต้องการหยุดการทำงานจะต้องทำเก็บไว้โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขณะที่เพลตยังฉีกติดอยู่กับแท่นพิมพ์ให้ทำการกลิ้งหมึกลงบนเพลตแม่พิมพ์โดยที่พยายามให้มีรายละเอียดต่าง ๆ ครบถ้วนสมบูรณ์และสีไม่หนามากนักทำความสะอาดผิวหน้าเพลตทั้งหมดด้วยการลูบน้ำหรือถูเบา ๆ

2. พัดหรือปล่อยให้เงินน้ำบนผิวเพลตแห้ง

3. ลงแป้งให้ทั่วทั้งเพลต (อย่าให้แป้งมากเกินไป) แล้วปิดส่วนเกินออก

4. ใช้กาวบริสุทธิ์ (Pure Gum) เช็ดจนให้ทั่วทั้งเพลตประมาณ 1 นาทีแล้วเช็ดออกด้วยฟองน้ำที่หมาดน้ำมากที่สุดหรือใช้ผ้าสาหลูแทนก็ได้

5. ใช้ผ้าสำลีหรือผ้าสาหลูที่แห้งสะอาดและไม่มีคราบกาวเกาะอยู่เช็ดกาวให้แห้งซึ่งควรจะต้องเช็ดกาวออกให้บาง (พยายามอย่าให้กาวหนา) และเรียบมากที่สุด

6. นำเพลตออกจากแท่นเช็ดคราบกาวและคราบน้ำที่เกาะอยู่หลังเพลตวางฟิงไว้ให้แห้งสนิทและลูบผิวหน้าด้วยแป้งแล้วจึงนำไปเก็บรักษาในที่แห้งหรือห่อกระดาษเก็บไว้อย่าให้โดนความชื้น

* ก่อนจะทำการพิมพ์ควรจะทาขาวเพื่อเป็นการปรับเพลต โดยการใช้กาวบริสุทธิ์เคลงบนเพลตก่อนทำการพิมพ์ลูบไปมาในลักษณะแนวตั้งและแนวนอนแล้วเช็ดด้วยผ้าสาหลูโดยให้กาวติดอยู่ที่ผิวหน้าเพลตบางๆและเช็ดให้เรียบมากที่สุดหากต้องการเช็ดกาวออกง่ายๆควรผสมเซลลูโลส (Cellulose gum) ลงไปในกาวด้วยนิดหน่อย

** เมื่อมีการพิมพ์งานในจำนวนที่มาก ๆ นั้นควรที่จะมีการกักรดครั้งที่ 2 เพื่อให้เพลตมีความคงทนมากยิ่งขึ้นซึ่งในการกักรดครั้งที่ 2 นั้นจะทำการลูบไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนไขที่บริเวณผิวหน้าเพลตให้เป็นไขแบบเดียวกันให้หมดการกักรดซ้ำอีกรอบเพื่อให้เพลตมีสภาพคงทนถาวรและพิมพ์ได้จำนวนที่มากขึ้น

ขั้นตอนกระบวนการภาพพิมพ์ซิลสกรีน

1. จัดเตรียมอุปกรณ์ให้ครบ เพื่อความสะดวกในการทำงาน

ภาพที่ 3.68 การปาดกาวอัด

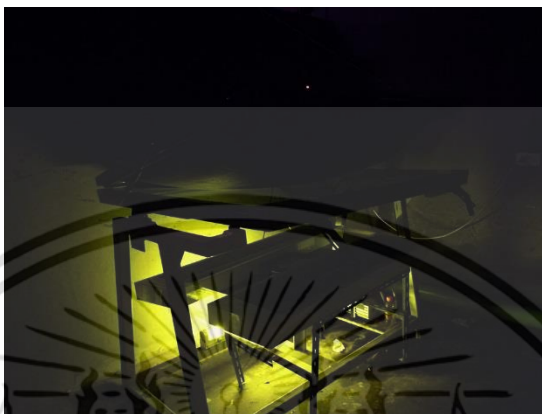
2. นำบล็อกสกรีนที่ทำความสะอาดและแห้งแล้วเข้าห้องฉายเพื่อปาดกาวอัด เตรียมที่จะฉายแสง
3. ผสมสีที่เราจะใช้ใส่กระปุกที่มีฝาปิด ถ้าสีเหลือเราก็จะได้นำกลับมาใช้ได้อีกโดยไม่ต้องทิ้งสี (สีสกรีนเก็บไว้ได้นานหรือไม่นานอยู่ที่การเก็บรักษา)
4. เตรียมชิ้นงานที่เราเขียนลงกระดาษใบ

ภาพที่ 3.69 แบบกระดาษใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เมื่อบล็อกสกรีนที่เราปาดกาวอัดเอาไว้แห้งสนิทแล้ว เรานำกระดาษไขไปวางบนเครื่องฉายแสงแล้วนำบล็อกสกรีนวางด้านทับ ปิดบล็อกเครื่องฉายแสงให้เรียบร้อย กดเปิดเครื่องดูดอากาศ พร้อมเปิดที่เครื่องฉายแสงเป็นเวลา 8 นาที (เวลาในการฉายแสงขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล)

ภาพที่ 3.70 การฉายแสง

6. เมื่อถึงเวลาที่กำหนดปิดการทำงานของเครื่องฉายแล้ว นำบล็อกสกรีนไปล้างน้ำเปล่า โดยต้องระมัดระวังไม่ให้น้ำแรงจนเกินไป ไม่อย่างนั้นกาวอาจจะหลุดได้
7. ตากบล็อกสกรีนให้แห้งโดยการเป่าพัดลม หรือใช้ไดร์เป่าผมก็ได้
8. นำงานที่พิมพ์ผ่านขั้นตอนกระบวนการภาพพิมพ์ลิโธกราฟเสร็จแล้วมาเตรียม
9. วางจุดมาร์คของบล็อกสกรีนกับตัวงาน
10. เมื่อจุดมาร์คตรงตามที่เราต้องการแล้ว วางบล็อกสกรีนบนงาน นำสีที่เราผสมเอาไว้ตักใส่ในบล็อกไว้ด้านใด ด้านหนึ่งของตัวบล็อก
11. ใช้ยางปาด สกรีนสีลงไป แรกกดของมือต้องน้ำหนักเท่ากันไม่ต้องกดน้ำหนักมือมากนะแต่น้ำหนักมือต้องเท่า ๆ กัน
12. เมื่อสกรีนงานเสร็จแล้วนำงานไปตากไว้บนชั้นวางงาน
13. นำบล็อกสกรีนที่ใช่เสร็จแล้วไปล้างน้ำเปล่า ให้สีสกรีนที่ติดอยู่ในบล็อกให้ออกให้หมด
14. ใช้ผงเซอริ์ผสมน้ำเปล่า แล้วนำมาเทให้ทั่ว ๆ บล็อกสกรีนที่เราจะล้างออก แช่ทิ้งไว้ซัก 5-10 นาที ใช้ฟองน้ำ 2 อัน ด้านหน้า ด้านหลัง ชัดวน ๆ จะใส่ทินเนอร์กับผงซักฟอกระหว่างที่ขัดอยู่ด้วยก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. เมื่อจัดบล็อกรเสร็จแล้วนำไปฉีดย้ำน้ำเปล่าให้สะอาด ถ้ายังมีคราบสีอยู่ที่ใช้เศษผ้าใส่ทินเนอร์ ชัดคราบสีออกไป ล้างน้ำเปล่าให้สะอาดอีกรอบ นำไปตากไว้ให้แห้ง เมื่อแห้งแล้วห่อ กระดาษฟอยล์ไว้เพื่อกันฝุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะเพื่อที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้า ให้ผู้ชมผลงานได้รับรู้และเข้าใจว่า ผู้สร้างสรรค์ผลงานคิดและต้องการจะถ่ายทอดสื่อเรื่องราวผลงานเหล่านั้นอย่างไร การสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด หรือความงาม ซึ่งจะมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือส่วนที่ควบคุมไม่ได้ และส่วนที่ควบคุมได้ โดยรูปแบบผลงานจะเป็นองค์ประกอบทางนามธรรม ที่เป็นกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเริ่มต้นจากภายในจิตใจ ความรู้สึกที่มีพลังผลักดันไปสู่การจัดสรรที่มีรูปแบบ รูปทรง มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาเพื่อก่อเกิดการผสมผสานกลมกลืน โดยใช้หลักกระบวนการคิด วิเคราะห์ และหลักความงาม มาประกอบสร้างร่วมกัน โดยผ่านกระบวนการทางเทคนิคภาพพิมพ์ลิโธกราฟ

4.1 การสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม

การสร้างสรรค์ผลงาน โดยอาศัยข้อมูลที่เป็นแนวคิดจากการเรียนรู้พบเจอและจากประสบการณ์ส่วนตัว ที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกภายในจิตใจผ่านการถื่นกรองผสมผสานกับจินตนาการที่ได้รับรู้ และได้รับแรงบันดาลใจจากหลาย ๆ สิ่ง หลาย ๆ อย่าง ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตทั้งทางตรง และทางอ้อม ซึ่งข้าพเจ้าพยายามทดลองหารูปแบบใหม่ ๆ ที่จะสามารถแสดงออกจากภายในจิตใจสู่ความงามที่มองเห็นได้ โดยผ่านกระบวนการสร้างภาพร่างในหลากหลายรูปทรง การจินตนาผ่านความคิดที่ถื่นกรองออกมาให้มีสัมพันธ์กันได้อย่างกลมกลืนด้วยเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นรูปแบบเฉพาะตัวของข้าพเจ้าได้มีการคิด วิเคราะห์ทำความเข้าใจกับความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าที่ได้รับรู้ โดยมีสร้างสรรค์งานออกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่หนึ่ง

เป็นเรื่องราวช่วงเวลาในชีวิตประจำวันที่ข้าพเจ้าได้พบเจอ การพบปะพูดคุย การทำงาน บางสิ่งบางอย่างที่เข้ามากระทบจิตใจ หรือเรื่องราวที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกมีความสุข ถึงจะเล็กน้อย แต่มันก็เป็นความสุขที่ยังจดจำได้ หรือเป็นเรื่องราวที่สร้างสภาวะความกดดัน ความเครียด มันเป็นความรู้สึกของข้าพเจ้าที่ต้องพบเจอในทุก ๆ วัน ทั้งสิ่งดีและสิ่งที่ไม่ดี

ระยะที่สอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ สิ่งที่เรามานั่งคิดทบทวน เรื่องราว อารมณ์ ความรู้สึกของข้าพเจ้า คิดวิเคราะห์ถึงความรู้สึกภายในจิตใจว่ามันเป็นอะไร อย่างไร ความรู้สึกที่เกิดขึ้นมานั้นมันส่งผลกระทบต่อเราเองได้มากน้อยแค่ไหน และข้าพเจ้าใช้หลักของจิตวิทยา คิด และวิเคราะห์ บางสิ่งบางอย่างก็ให้คำตอบโดยตรงไม่ได้ แต่สามารถเลือกการกระทำที่สร้าง หรือส่งผลกระทบต่อจิตใจได้ เป็นการพัฒนาแนวคิดให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยมุ่งประเด็นไปที่ความงามทางสุนทรียภาพ สีที่แสดงออกมา ซึ่งบ่งบอกถึงความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ขณะเดียวกันก็พัฒนาการทำภาพร่างทั้งรูปแบบเดิม ๆ ในวันเวลาเดียวกัน และรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปบ้าง ในคนละวัน คนละเวลา ซึ่งรูปแบบภาพร่างก็จะแตกต่างกันออกไป

ระยะที่สาม

เป็นการคิด วิเคราะห์ วางแผนให้มีหลักการและขั้นตอน การควบคุมความรู้สึกที่มันผ่านมาก่อนหน้านั้น ก็เลือกที่จะยับยั้งความรู้สึกบางสิ่งบางอย่าง ถ้าหากว่าข้าพเจ้าเลือกการกระทำบางอย่าง มันจะผลกระทบมาเป็นอย่างไร แล้วผลกระทบนั้นก็ย้อนมากระทบต่อความรู้สึกภายในจิตใจของตัวเอง มันเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่ข้าพเจ้าจะต้องควบคุมอารมณ์ และความรู้สึก เพราะบางครั้งความรู้สึกที่มันควบคุมไม่ได้ มันก็จะส่งผลกระทบออกมาทางการกระทำที่ไม่สามารถควบคุมได้ ๆ ซึ่งข้าพเจ้าจึงได้การสร้างสรรค์ผลงานมีการกระจายออกควบคุมประสานความสัมพันธ์กันทั้งบรรยากาศ และรูปทรงที่แสดงออกไปตามความรู้สึกเฉพาะตัว

เนื้อหา

ผลงานโดยรวมจะเน้นบรรยากาศเป็นการประสานกลมกลืน ให้เกิดเอกภาพทางอารมณ์ ที่แสดงออกถึงสี และความกลมกลืนที่แฝงด้วยความแตกต่าง

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

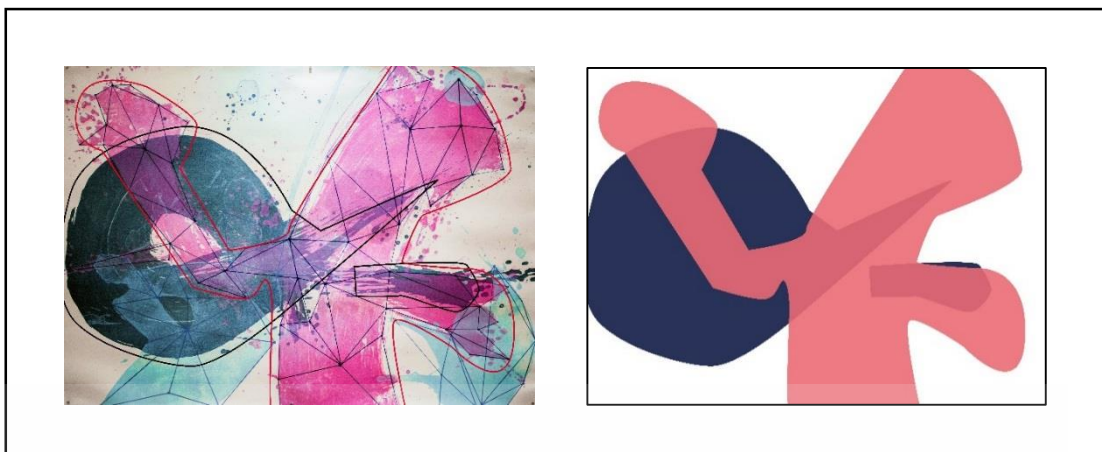
ศิลปะนั้นประกอบไปด้วย 2 ส่วนที่สำคัญ คือ เนื้อหาที่เป็นแนวความคิด (Concept) และอีกส่วนคือรูปทรงที่เป็นภาพรวมขององค์ประกอบทางทัศนธาตุ (Element) ประกอบรวมกันจนเกิดความงามทางสุนทรียภาพ ความเป็นเอกภาพในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ซึ่งแสดงออกด้วยรูปแบบผลงานส่วนรวมที่จะเน้นความกลมกลืนในตัวตน ถึงจะมีความความแตกต่างกัน แต่ก็มีความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันทั้งในเรื่องความคิด ความรู้สึก และรูปแบบของผลงานของข้าพเจ้า

ภาพที่ 4.1 ภาพวิเคราะห์รูปทรงขั้นที่ 2

รูปทรง (Form)

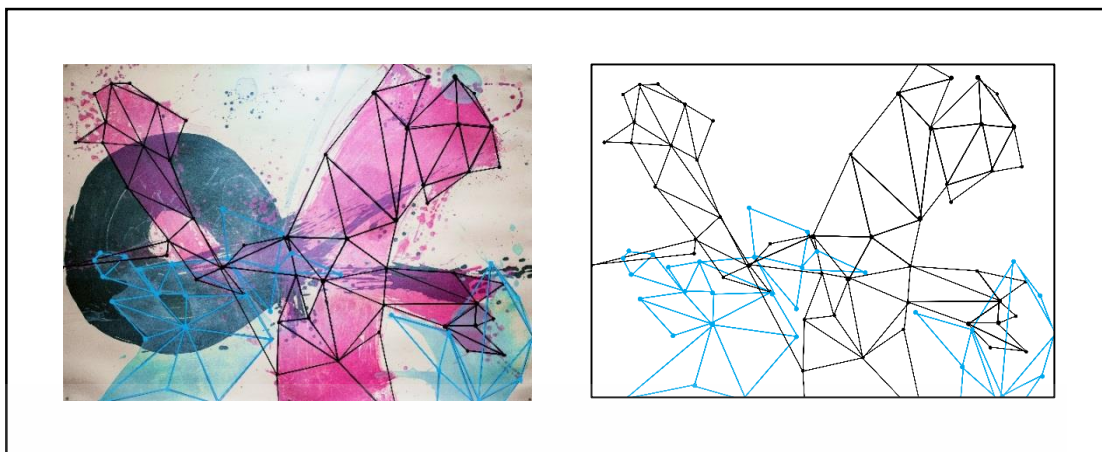
เป็นรูปทรงที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิดที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นมาให้มีสมาธิ การปรับอารมณ์ไม่ให้มีความคิดฟุ้งซ่านมากเกินไป รูปทรงนี้คล้าย ๆ ทรงกลมแต่สร้างสรรค์ขึ้นโดยผ่านสีแปร่ง จะเห็นได้ว่ารูปทรงนั้นไม่ได้เป็นรูปทรงกลมมากนัก จะมีส่วนที่เป็นปลายไหลไปตามรูปแบบตัวของมันเอง

ภาพที่ 4.2 ภาพวิเคราะห์สีขั้นที่ 2

สี (Colour)

ในผลงานชิ้นนี้ สีทำให้เกิดความรู้สึกภายใน การใช้เลือกสี ข้ำพเจ้าเลือกสีผลงานชิ้นนี้ให้มีความแตกต่างกันโดยคำนึงหลักความงามทางสุนทรียภาพ สีชมพูจือสีม่วงบานเย็นนั้นสร้างความมีเสน่ห์ ซ่อนเร้นบางสิ่งบางอย่างแต่ก็แฝงไปด้วยความโดดเด่นที่จะแสดงให้ผู้อื่นได้รับชม สีที่เข้มที่สุดในผลงานชิ้นนี้ มีความต้องการให้เกิดความรู้สึกที่นิ่ง สงบจากภายในจิตใจ สีบางสีได้ถูกให้ลดความจัดของสีเพื่อให้เกิดความรู้สึกในผลงานที่ดู โปร่ง ๆ สบายตา

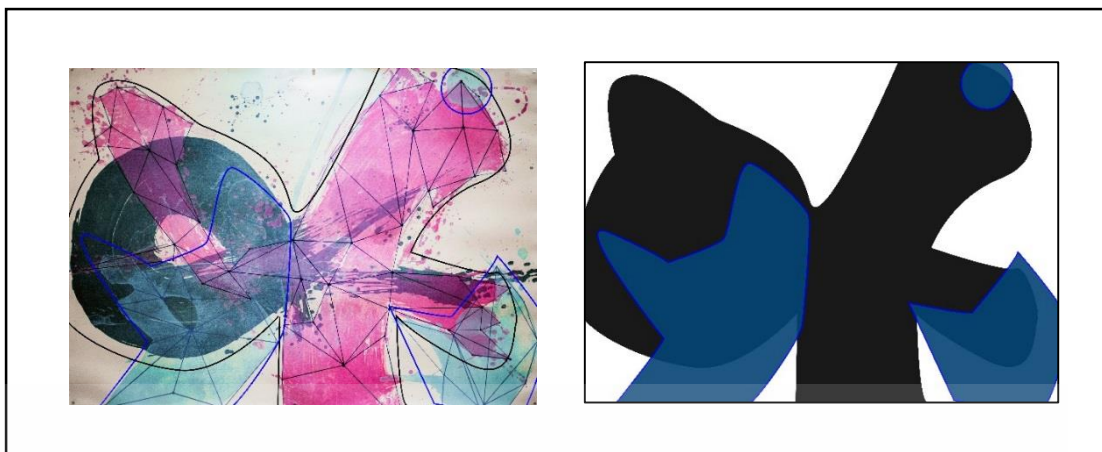

ภาพที่ 4.3 ภาพวิเคราะห์เส้นชั้นที่ 2

เส้น (Line)

เส้นจากผลงานชิ้นนี้แบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 เส้นสีม่วงเข้มที่เกิดจาก การควบคุมทิศทางรูปทรงอิสระ ส่วนรูปแบบที่ 2 เส้นสีน้ำเงินเข้มเป็นการควบคุมการกระจายของ รูปทรงอิสระ เส้นและทิศทางเคลื่อนไหวในผลงานชิ้นนี้ ไปแบบต่อเนื่อง ค่อย ๆ ไปจากจุดหนึ่ง ไปอีกอีกจุดหนึ่ง ซึ่งมันเป็นความสัมพันธ์มาจากความรู้สึกภายในเล็ก ๆ น้อย

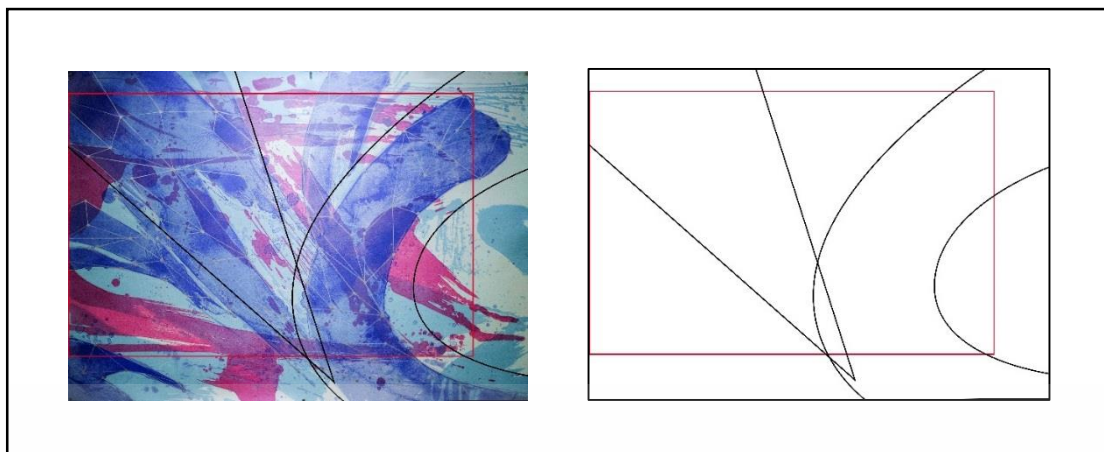
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.4 ภาพวิเคราะห์พื้นผิวขั้นที่ 2

พื้นผิว (Texture)

ลักษณะพื้นผิวจะไม่แตกต่างกันมากนัก โดยพื้นผิวที่ได้ กรอบสีแดงจะได้มาจากการเขียนเพลาทโดยการใช้หมึกพิมพ์ในการเขียน เนื้อสีที่เราผสมมวลของสี ความเข้มข้น และอยู่ที่กระบวนการพิมพ์งานที่เป็นเฉพาะของข้าพเจ้าเอง พื้นผิวนี้เกิดจากรอยฝีแปรงที่เราสร้างขึ้นในแม่พิมพ์ทิศทางการเขียน และการซ้อนทับด้วยกระบวนการทางด้านเทคนิคเฉพาะของภาพพิมพ์ลิโทกราฟี ด้วยการผสมทูนกับน้ำเปล่า เขียนลงบนเพลาทปล่อยให้แห้ง ส่วนในกรอบสีดำก็ใช้ลักษณะวิธีการเดียวกันเพียงแต่ว่า ไม่มีสีที่เป็นสีรองพื้น พื้นผิวที่ได้ก็จะแตกต่างกันเล็กน้อย การทับซ้อนพื้นผิวกับพื้นผิว ก่อให้เกิดรูปทรงใหม่ ๆ

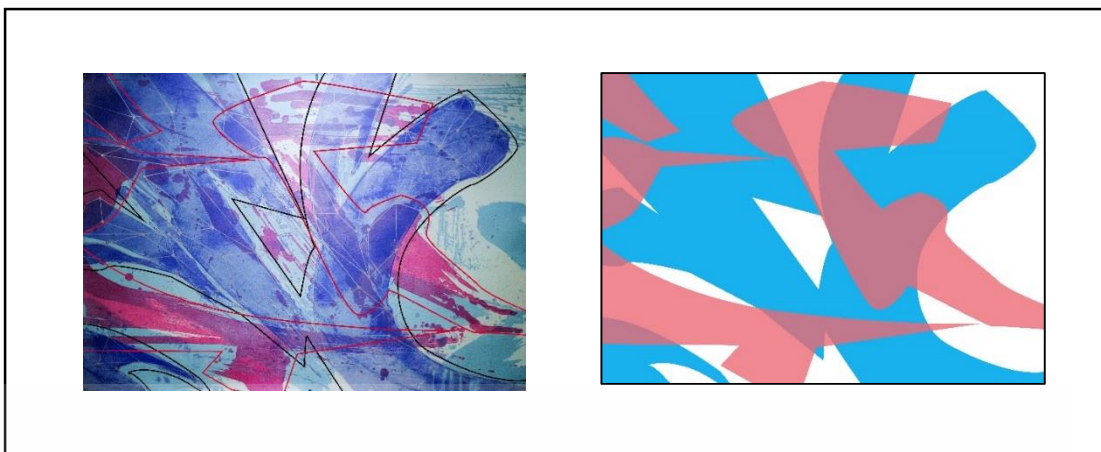

ภาพที่ 4.5 ภาพวิเคราะห์รูปทรงขั้นที่ 6

รูปทรง (From)

รูปทรงที่เกิดขึ้นจะเป็นรูปทรงอิสระ ที่ไม่ได้มีรูปแบบที่ตายตัว รูปทรงที่นำมาใช้นั้นได้ผ่านขั้นตอนกระบวนการคิดวิเคราะห์ จากอารมณ์ ความรู้สึกของข้าพเจ้าที่แสดงออกผ่านฝีแปรง ที่เกิดขึ้นจากการเขียนอย่างรวดเร็ว และสะบัดสีลงไปเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของรูปแบบงานนั้น

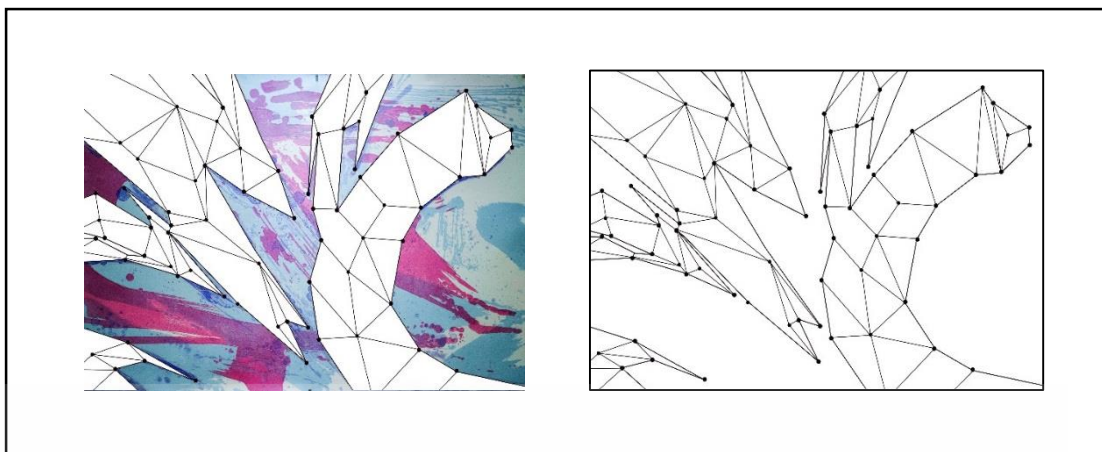
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6 ภาพวิเคราะห์สีขั้นที่ 6

สี (Colour)

สีเป็นส่วนประกอบหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยจะมีการลดความจัดของสี เพื่อต้องการให้เกิดผลทางอารมณ์และความรู้สึกของภาพผลงาน สีจะเป็นส่วนผสมผสานความกลมกลืนระหว่างรูปทรงต่าง ๆ และบรรยากาศของผลงาน โดยรวมแล้วให้ความรู้สึกคลุมโตน มวลของสีส่วนใหญ่จะเป็นความสบายตา นุ่มนวลและสดใส น่ารัก ผสมผสานกันในพื้นที่แต่ละที่เป็น การกระจายน้ำหนักควบคุมโทนสีบรรยากาศผลงาน โดยเราใช้หลักของวรรณะของสี ในบางครั้งสีก็เกิดความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย จากการที่ถูกทับซ้อนกันก็จะเกิดสีใหม่ขึ้นมา

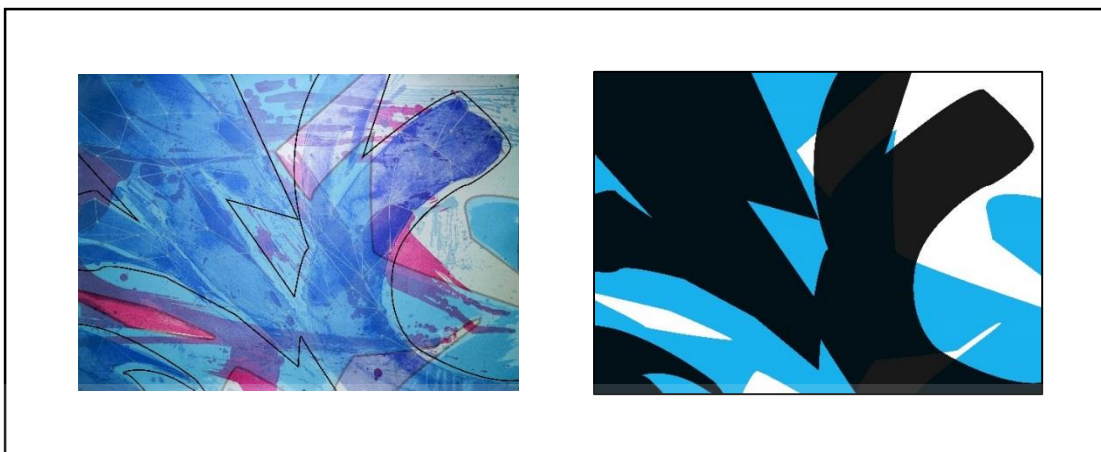

ภาพที่ 4.7 ภาพวิเคราะห์เส้นชั้นที่ 6

เส้น (Line)

เส้นเกิดจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง กระจายควบคุมพื้นที่ กำหนดขอบเขตของรูปทรงอิสระ ทิศทางเคลื่อนไหวของเส้นจะสั้นไหลไปในทิศทางใกล้เคียงกันตามความต้องการของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

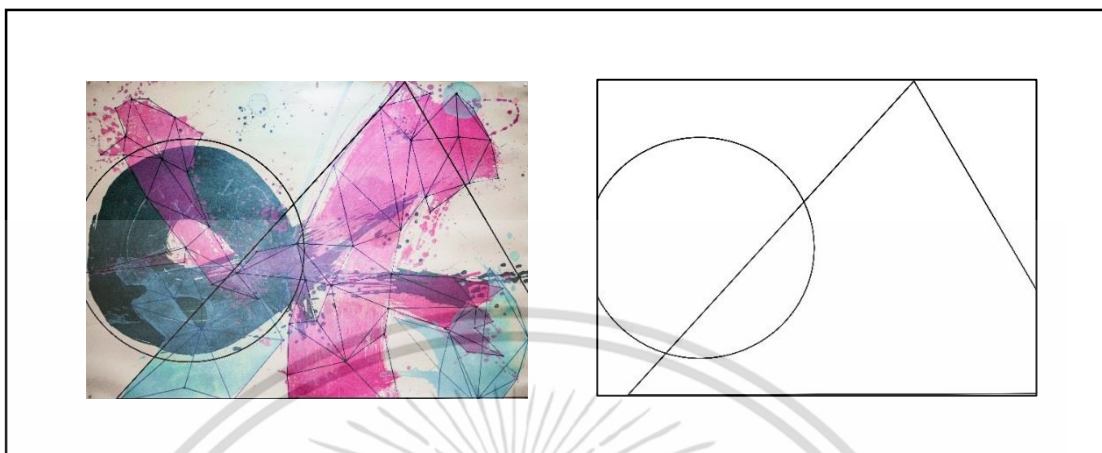

ภาพที่ 4.8 ภาพวิเคราะห์พื้นผิวชั้นที่ 6

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวที่ได้มาจากการผสมทงกับน้ำเปล่าแบบเข้มข้น การเขียนแม่พิมพ์นั้น มีการลงน้ำเปล่าเพื่อไปหล่อเลี้ยงเพลทก่อนที่จะลงทง แล้วรอให้มันแห้งแห้งโดย คราบของไขที่เกิดขึ้น เกิดจากการที่ทงค่อย ๆ แห้งไปเรื่อย ๆ ซึ่งสร้างลายละเอียดที่แตกต่างกัน ในบางครั้งลักษณะผิวที่มีพื้นที่ว่างจะไปช่วยจับแน่นให้รูปทงมีความแน่นหนาพร้อมทั้งพริ้วไหวไปในตัว บางส่วนก็กลืนหายไป ในบรรยากาศของภาพ

4.3 วิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบภาพ

ภาพที่ 4.9 ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบภาพชิ้นที่ 2

เอกภาพ (Unity) ความเป็นเอกภาพที่ปรากฏขึ้นภายในภาพนี้ เกิดจากจังหวะในการสร้างสรรค์ผลงานในเรื่องของรูปทรง สีที่นำมาใช้ ข้ำพเจ้าจึงนำมาแสดงออกให้ผ่านการดัดที่แปรงด้วยรูปทรงอิสระที่ทำให้เกิดเป็นน้ำหนัก ข้ำพเจ้าใช้รูปทรงและน้ำหนักของสีเพื่อให้เกิดความสมดุลของผลงาน โดยการจัดวางองค์ประกอบภาพให้มีความน่าสนใจ และการนำทัศนธาตุมาจัดเข้าด้วยกันให้แต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กัน จึงเกิดเป็นเอกภาพของผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมา

ดุลยภาพ (Balance) การแบ่งสัดส่วนของภาพ โดยการจัดน้ำหนักให้มีโทนสีที่แตกต่างกันทางด้านน้ำหนักทางซ้ายมือของทรงกลม น้ำหนักของสีและรูปทรงที่ทำให้เกิดเป็นพื้นที่ว่าง และที่แปรงทางด้านขวาสร้างผลงานให้เกิดการใช้ทิศทางและน้ำหนักให้มีความน่าสนใจ โดยการใส่สีโทนร้อน เพื่อให้ตัดกับรูปทรงทางด้านซ้ายมือ จากรูปทรงทางด้านซ้ายมือและรูปทรงด้านขวาทำให้ภาพมีความสมดุลเกิดขึ้นเป็นดุลยภาพในการวางองค์ประกอบของผลงาน

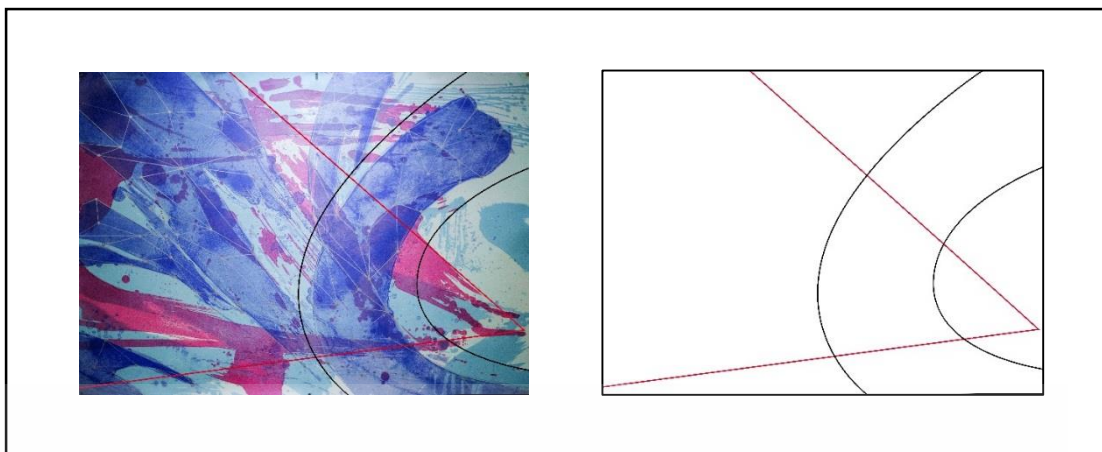
ความเป็นเด่น (Dominance) ความเป็นเด่นเกิดจากการใช้สีที่มีโทนสีที่แตกต่างกันระหว่างสองโทนสี ทั้งโทนสีเย็นและโทนสีร้อนในปริมาณการวางตำแหน่งที่มีขนาดไม่เท่ากันเพื่อสร้างความเป็นเด่นของผลงาน รวมถึงรูปทรงที่มีรูปทรงที่แตกต่างกันเพื่อสร้างความเป็นเด่นของผลงาน รวมถึงรูปทรงที่มีรูปทรงที่แตกต่างกันทั้งสองรูปทรง จากที่กล่าวมาในทางของทัศนธาตุ ทั้งในเรื่องของสีและในเรื่องของรูปทรง จะเห็นได้ว่าการจัดองค์ประกอบในลักษณะที่สามารถสร้างให้เกิดความเป็นเด่นได้อย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความขัดแย้ง (Opposition) ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในภาพนั้นเกิดจากสีที่ปรากฏขึ้นมาในภาพ และรูปทรงที่มีความแตกต่างกัน การทับซ้อนกันของรูปทรง การจัดวางในรูปทรงที่มีขนาดแตกต่างกันของทรงกลมและสามเหลี่ยมซึ่งขัดแย้งกันเห็นอย่างชัดเจน รวมถึงน้ำหนักของสีที่มีความแตกต่างกันของโทนสีร้อนและโทนสีเย็น ความแตกต่างในลักษณะแบบนี้เป็นการเพิ่มความขัดแย้งเข้าไป ซึ่งจะนำไปตามอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการแสดงออกในแต่ละช่วงเวลาระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน

ความเคลื่อนไหว (Movement) รูปทรงของนามธรรมจากการใช้สีแปร่งที่มีความเป็นอิสระ รวมถึงน้ำหนักในการสร้างรูปร่างทำให้เกิดความแตกต่างของสีในด้านของรูปทรง รวมถึงการใช้สีที่มีโทนสีที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ทำให้ผลงานดูมีลักษณะมีความเคลื่อนไหวตามรูปทรงที่ซ้ำพัวเข้าได้ใช้การวัดที่แปร่งสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมา จากองค์ประกอบที่จัดวางของภาพผลงานทั้งสองด้าน แต่ละด้านจะมีทิศทางความเคลื่อนไหวจากการวัดที่แปร่ง

ภาพที่ 4.10 ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบภาพชั้นที่ 6

เอกภาพ (Unity) การสร้างน้ำหนักของสีที่มีความต่างกัน โดยการใช้สีชมพูพิมพ์ไปก่อน แล้วใช้น้ำหนักสีฟ้าทับเพื่อให้เกิดการคลุมโทน การตัดทอนที่แปร่งทำให้เกิดเป็นน้ำหนัก ข้าพเจ้าใช้น้ำหนักของสีเพื่อให้เกิดความสมดุล จึงทำให้ความสมดุลเกิดเป็นเอกภาพ การวางองค์ประกอบในรูปแบบนามธรรม โดยใช้ที่แปร่งรูปทรงที่มีอิสระทำให้ภาพผลงานมีความน่าสนใจอยู่ในทุกส่วนของผลงาน จึงเกิดความเป็นเอกภาพของผลงานศิลปะที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น

ดุลยภาพ (Balance) ดุลยภาพในผลงานชิ้นนี้กล่าวถึงดุลยภาพของรูปร่างอิสระ สี สีพื้นเป็นสีฟ้าอ่อนโดยเป็นขั้นแรกในการวางสีโดยรวม สีน้ำเงินเป็นรูปร่างอิสระที่มีขนาดใหญ่ กลาง เล็ก มีขนาดที่ต่างกัน และสีม่วงอมแดงมีรูปร่างที่กระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ ความกลมกลืนทางด้านโทนสีเกิดขึ้นการรับรู้จากส่วนรวมที่รูปทรงอิสระกระจายอยู่ในทุกด้านของผลงาน ดุลยภาพไม่ได้เกิดขึ้นจากแก่น้ำหนักของรูปทรงเท่านั้น แต่เป็นเป็นรวมของส่วนประกอบทั้งหมด

ความเป็นเด่น (Dominance) ความเป็นเด่นภายในภาพผลงานชิ้นนี้ เกิดจากการสร้างที่แปร่งที่มีลักษณะอิสระ เกิดเป็นจังหวะในสร้างสรรค์ผลงาน เป็นการตัดทอนที่แปร่งเพื่อให้เกิดผลงานในรูปแบบนามธรรม โดยมีทับซ้อนกันของชั้นสีที่มีโทนสีที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน เป็นความรู้สึกที่รับรู้ความเหมาะสมกลมกลืนทางด้านโทนสี รูปภาพที่มีพื้นผิวที่ซ้ำกันนั้น การรวมตัวของรูปทรงทำให้ประสานความกลมกลืน พอเหมาะพอดีของส่วนต่าง ๆ ของทัศนธาตุที่นำมาประกอบกัน

ความขัดแย้ง (Opposition) ความขัดแย้งของผลงานชิ้นนี้พื้นผิวที่เกิดจากที่แปร่งที่มีความแตกต่างกันในเรื่องขนาดของรูปทรง เมื่อมองถึงพื้นผิวก็มีพื้นผิวที่สร้างความแตกต่างกัน เป็นพื้นผิวที่สร้างจากเทคนิคเฉพาะของภาพพิมพ์ลิโทกราฟ (ทูล) และพื้นผิวที่เกิดจากการสัลดสีมีลักษณะของการกระจายทั่วงาน และในเรื่องของโทนสีที่มีความแตกต่างกันระหว่างสองโทนสี ทั้งโทนสีร้อน

และโทนสีเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเคลื่อนไหว (Movement) จากการวัดที่แปรของรูปทรงอิสระที่มีพื้นผิวและโทนสีที่ซ้ำ ๆ กันนั้น เป็นการแสดงความเคลื่อนไหวในทิศทางกรวัดที่แปร ความเคลื่อนไหวนี้มีจังหวะที่ต่อเนื่องหรือหยุดเป็นช่วง ๆ จากน้ำหนักของโทนสี ที่เกิดขึ้นเป็นจังหวะที่มีลักษณะที่เหมือนกันหรือแตกต่างกัน การจัดวางองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เพื่อให้เกิดการรับรู้ทิศทางกรเคลื่อนไหวนี้สามารถรับรู้และสัมผัสได้ด้วยประสาทของสายตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “จินตภาพในสภาวะภายในจิตใต้สำนึก” มีขั้นตอนการดำเนินงานทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ โดยทางด้านทฤษฎีเป็นการศึกษาจากการค้นคว้าหาข้อมูลถึงความหมาย เหตุผล และได้มาทั้งประสบการณ์จริง เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ จึงช่วยให้ข้าพเจ้าศึกษานำไปเปรียบเทียบกับตนเองและเกิดความเข้าใจตนเองไปด้วย ความรู้สึกในจิตใจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่มีสาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่พบเจอก่อให้เกิดบุคลิกภาพ ที่ไม่มีกฎเกณฑ์เหตุผลใด ๆ มาควบคุม มันคือสัญชาตญาณเพื่อตอบสนองสิ่งที่ต้องการ แต่ก็มีส่วนของบุคลิกภาพที่ทำหน้าที่ควบคุมได้เช่นกันคือ การแสดงออกมามีในทางที่เหมาะสม เป็นความคิดที่มีเหตุ มีผล ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับโอกาส ประสบการณ์ การรับรู้

นอกจากการศึกษาในส่วนของทฤษฎีและความรู้สึกภายในจิตใจแล้ว ข้าพเจ้ายังเลือกกระบวนการปฏิบัติงานเป็นเทคนิควิธีการที่ข้าพเจ้านำมาเสนออันเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้ศึกษาทำการค้นคว้าหาข้อมูลในเรื่องของศิลปะนามธรรม จากการศึกษารูปแบบผลงานของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อทำความเข้าใจทั้งเรื่องของความคิดและกระบวนการทำงาน เพื่อนำข้อมูลที่ค้นคว้ามานั้นเข้าสู่กระบวนการคิดวิเคราะห์และนำไปปรับใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นรูปแบบเฉพาะในทิศทางที่มีเอกลักษณ์ของข้าพเจ้าเอง

จากการที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า หาข้อมูล ทำความเข้าใจในเรื่องราวของอารมณ์และความรู้สึกในจิตใจ ข้าพเจ้าได้นำสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมาสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมา นอกจากนั้นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้มามีมากกว่าทำสร้างสรรค์งานศิลปะ คือ การเรียนรู้พฤติกรรมของผู้คน หลักเหตุผลความเป็นจริงที่ไม่ได้ซึ่งอยู่โลกแห่งความฝัน แต่มันอยู่ในสิ่งตัวตนข้าพเจ้าจะเลือกอยู่กับสิ่งใด การจดจำรับรู้ความรู้สึกในสิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลานั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากผลงานชุดนี้ต้องมีการคิดวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การวางแผนกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้ทำการทดลอง ลองผิดลองถูก เพื่อค้นหารูปแบบที่เหมาะสม โดยการสร้างสรรค์ผลงานผ่านอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าเอง

ปัญหาและข้อแนะนำ

ปัญหาและข้อแนะนำที่เกิดจากกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ภายใต้หัวข้อ “จินตภาพในสภาวะภายในจิตใจสำนึก”

1. การสร้างสรรค์ภาพร่างของผลงาน ภาพร่างบางชิ้นไม่สามารถถ่ายทอดความอารมณ์ความรู้สึก สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อได้ทั้งหมด
2. เกิดปัญหาระหว่างการสร้างแม่พิมพ์ การเขียนแม่พิมพ์ด้วยทูนั้นควบคุมได้ยาก จึงทำให้เกิดพื้นผิวที่ไม่ได้ตามต้องการ
3. ปัญหาว่างกระบวนการพิมพ์ชิ้นงาน การเติมหมึกมากเกินไปในระหว่างพิมพ์งาน ทำให้รายละเอียดของงานหายไป
4. กระบวนการพิมพ์ชิ้นงานนั้น ต้องใช้กระดาษชุบน้ำก่อนเข้าแทนพิมพ์ ถ้ากระดาษมีร่องรอยยับของกระดาษ ขณะพิมพ์งานออกมา งานจะเป็นร่องรอยของกระดาษไปด้วย หรือถ้ากระดาษมีร่องรอยยับมาก ๆ ทำให้ชิ้นงานขาดได้เลย
5. กระบวนการพิมพ์ชิ้นงานต้องหมั่นรักษาความสะอาดตลอดเวลา ทำให้ชิ้นงานมีความสะอาด ไม่เลอะเทอะสกปรก
6. รมั้ดระวังไม่ให้สิ่งของแทนพิมพ์ ตรวจสอบก่อนทุกครั้งก่อนพิมพ์ชิ้นงาน
7. ควรเปลี่ยนกระดาษชุบน้ำเมื่อมันมีร่องรอยที่ยับหรือขาด
8. วางแผนขั้นตอนการทำงาน และมีระเบียบวินัยในการปฏิบัติงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ขนิษฐา วิเศษสาคร. 2540. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. 2552. **โลกศิลปะศตวรรษที่ 20**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ
- ชลุด นิมเสมอ. 2531. **องค์ประกอบศิลปะ**. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช
- ปราณี รามสูต. **จิตวิทยาทั่วไป**. [Online]. Available: <http://vcharkarn/lesson/1623>
- ศากุล ตานะเศรษฐ. 2552. **ศิลปะแอบสแตรกอาร์ต**. [Online]. Available:
[http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-
bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=11296](http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=11296)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

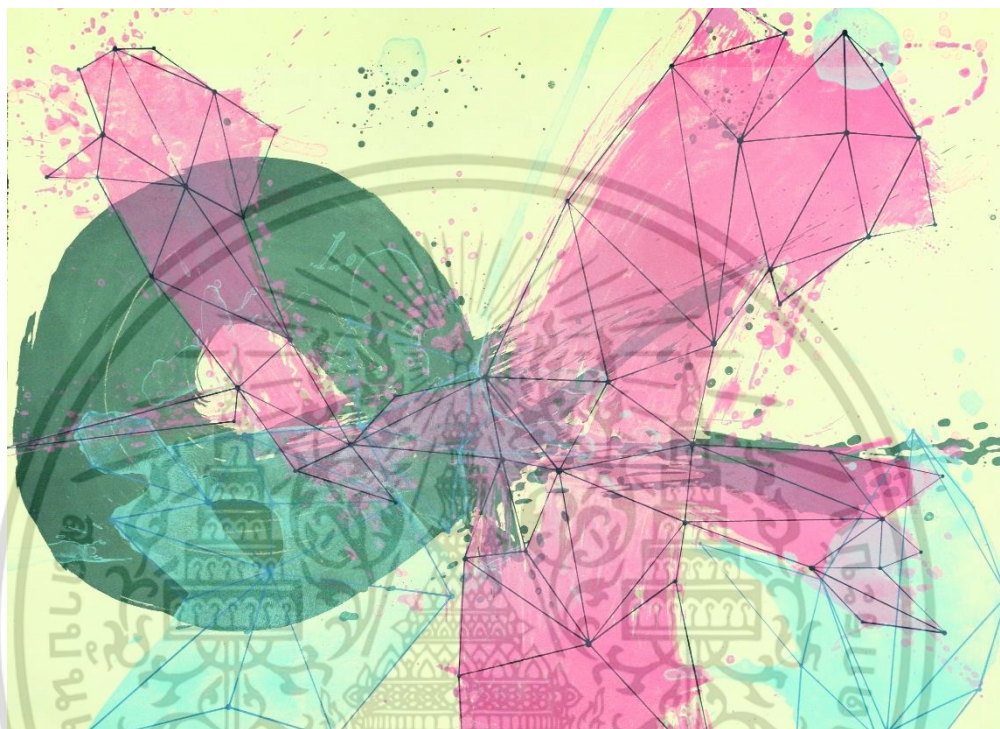

ชื่องาน "Liberate"

ขนาด 25 x 35 นิ้ว

เทคนิค Lithograph

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

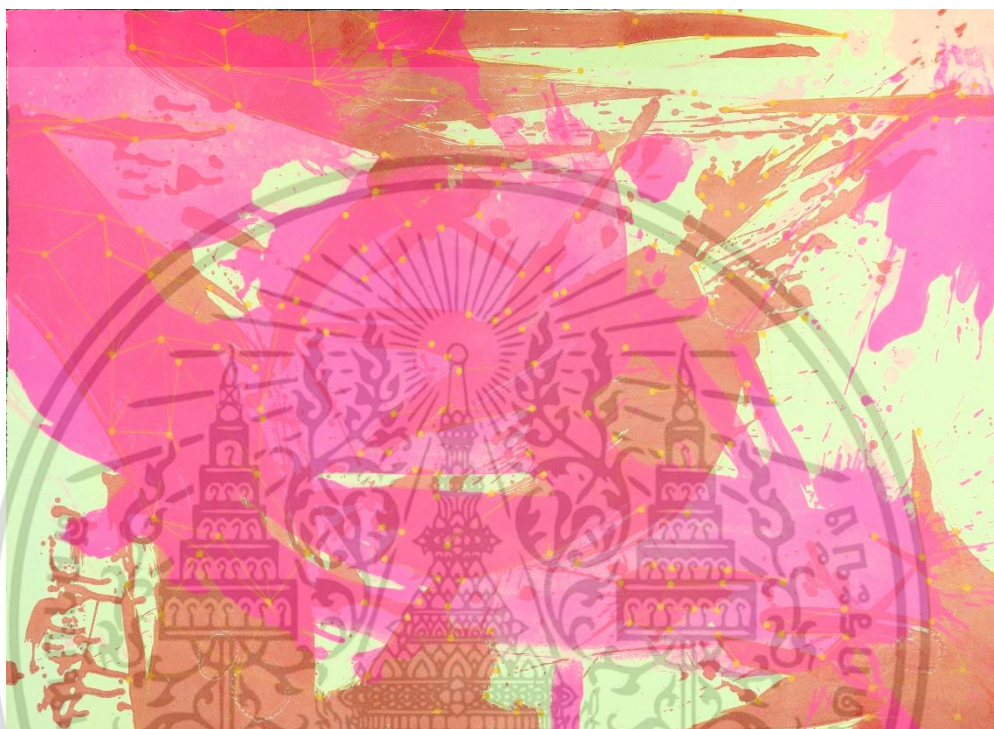

ชื่องาน “The Emotional”

ขนาด 25 x 35 นิ้ว

เทคนิค Lithograph

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน “Inside Movement”

ขนาด 25 x 35 นิ้ว

เทคนิค Lithograph

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน “Untitled”

ขนาด 25 x 35 นิ้ว

เทคนิค Lithograph

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

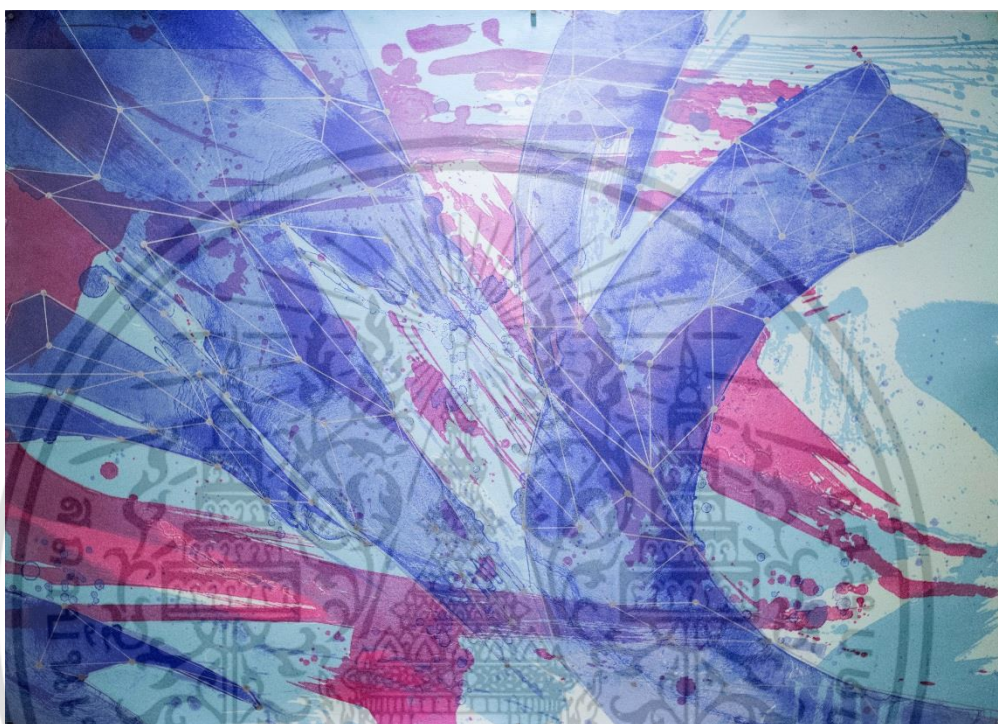

ชื่องาน “Blue”

ขนาด 25 x 35 นิ้ว

เทคนิค Lithograph

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน “Blue No.2”

ขนาด 25 x 35 นิ้ว

เทคนิค Lithograph

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวเจน ศรีเจริญศักดิ์
 วัน เดือน ปีเกิด 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535
 ที่อยู่ หมู่บ้านพอใจ 150/5 ม.1 ต.ตลิ่งงาม อ.เกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี 84140
 E-mail printmaking414@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

2557-2560 หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมมหาบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
 ลาดกระบัง
 2557 ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระ
 จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ทุนการศึกษา กองทุนส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก
 เปรม ติณสูลานนท์”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้